

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 273 • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2022 • Κωδικός 2960 Χ+5

Ανάσα ψυχής

Φίλοι και συγχωριανοί

Η αύρα του καλοκαιριού ρίχνει ζωγόνα τη θετική της ενέργεια στις καρδιές όλων μας. Περάσαμε έναν ακόμη δύσκολο συλλογικό χρόνο. Καταφέραμε ωστόσο, με τη βοήθεια και τη στήριξή σας, ο Σύλλογος να λειτουργήσει σε πιο φυσιολογικούς ρυθμούς. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει ζωντανά τουλάχιστον κάθε πρώτη και τρίτη Δευτέρα κάθε μήνα. Τα δημιουργικά μας τμήματα λειτουργήσαν, ακολουθώντας τα υγειονομικά πρωτόκολλα και με αίσθημα ευθύνης και αποφασιστικότητας. Προγραμματίζουμε τις δράσεις του φθινοπώρου με δημιουργική ορμή αλλά και σύνεση. Και το κυριότερο: Διατηρήσαμε ζωντανή τη συλλογική φλόγα και είμαστε όλοι υγιείς.

Με την ίδια αποφασιστικότητα και αισιοδοξία συνεχίζουμε τις εργασίες στον νερόμυλο της Μαηλιόνας ξεπερνώντας γραφειοκρατικές αναποδιές και προγραμματίζουμε τις καλοκαιρινές πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό, οι οποίες είναι αφιερωμένες κυρίως στα εκατό χρόνια της Μικρασιατικής καταστροφής. Ο κύκλος του αφιερώματος θα πραγματοποιηθεί σε συνεργασία με τον πολιτιστικό Σύλλογο και τους φορείς του χωριού μας. Κοιτώντας το απέραντο γαλάζιο του Αιγαίου και απενίζοντας τα βουνά της χερσονήσου της Ερυθραίας, θα ανασκαλέψουμε τις μνήμες και θα συνειδητοποιήσουμε την ψυχική δύναμη του λαού μας που αντέχει αναποδιές και καταστροφές, βρίσκει τη δύναμη να σηκώνεται και να δημιουργεί έχοντας αποκρυσταλλώσει την ιστορική αλήθεια: «Η ομόνοια σπίτια χτίζει κι η διχόνοια τα γκρεμίζει».

Θα βρεθούμε λοιπόν ξανά στο αγαπημένο μας χωριό. Μας περιμένει ο ανοιχτός ορίζοντας και οι ζεστές καρδιές. Θα καθαρίσει το βλέμμα μέσα από το διάφανο της ατμόσφαιρας. Δύναμη θα δώσουμε ο ένας στον άλλο. Ακόμη κι αν χρειαστεί να έχουμε μια μάσκα μαζί μας για να προσέχουμε τον εαυτό μας και τους άλλους, θα βρεθούμε όλοι μαζί, θα χαμογελάμε και θα δημιουργούμε.

Καλό καλοκαίρι σε όλους! Υγεία και χαρά!

Το Δ.Σ.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ 2022

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Το καλοκαίρι μιας ακόμα δύσκολης χρονιάς είναι εδώ. Τα σχολεία έκλεισαν, οι θερινές άδειες ξεκίνησαν, το μυαλό όλων είναι στις διακοπές. Τα χωριά μας μάς περιμένουν με υπομονή να επιστρέψουμε έστω και για λίγες μέρες σ' αυτά και να ανταμώσουμε με τους φίλους και τους συγγενείς μας. Και τι καλύτερο μέρος για ανταμώματα από τις εκδηλώσεις του καλοκαιριού; Για κάθε ηλικία και κάθε γούστο, εσείς διαλέγετε!

Ξεκινάμε την Κυριακή 31 Ιουλίου και ώρα 17:00 μ.μ. με ένα **σεμινάριο πρώτων βοηθειών** που διοργανώνει ο Σύλλογος «Μεσότοπος» στην Αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων. Ας παρευρεθούν όσοι μπορούν, πρόκειται για γνώσεις που καλό είναι να έχουμε όλοι.

Οι καθιερωμένοι πλέον **αθλητικοί παιδικοί αγώνες** στίβου θα πραγματοποιηθούν την Τετάρτη 3 Αυγούστου στις 18:30 μ.μ. στο γήπεδο του Πάλιουρα. Οι δηλώσεις συμμετοχής θα γίνουν κατόπιν ανακοίνωσης και θα αφορούν όλες τις ηλικίες παιδιών ως 12 ετών. Συνδιοργανώνουν «Αναγέννηση» - ΑΟΜ.

Το Σάββατο 6 Αυγούστου στο λιμανάκι στο Ταβάρι θα γλεντήσουμε στη **γιορτή με την ορχήστρα του Βαγγέλη Σαραντιδή!** Συνδιοργάνωση «Μεσότοπος» - Δήμος Δυτικής Λέσβου.

Την Κυριακή 7 Αυγούστου στις 10:30 π.μ. στο Ηρώο του Δημοτικού σχολείου θα τελεστεί **Δοξολογία στη μνήμη Μεσοτοπιτών πεσόντων** στο Μικρασιατικό Μέτωπο και όπου γης. Συνδιοργανώνουν «Αναγέννηση» - ΑΟΜ.

Την ίδια μέρα 7 Αυγούστου με ώρα έναρξης 18:00 μ.μ. ο Αθλητικός Όμιλος Μεσοτόπου διοργανώνει και πάλι τον **Αγώνα δρόμου υγείας** στο Ταβάρι με πολλές κατηγορίες για κάθε ενδιαφερόμενο. **Συνέχεια στη σελίδα 3**

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2022 ΣΤΟ ΜΕΣΟΤΟΠΟ

• Κυριακή 31 Ιουλίου 17:00 μ.μ.
Αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ
Μεσότοπος

• Τετάρτη 3 Αυγούστου 18:30 μ.μ.
Γήπεδο Πάλιουρα
ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
Αναγέννηση - ΑΟΜ

• Σάββατο 6 Αυγούστου
Ταβάρι
**ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΑΚΙ
ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ**
Μεσότοπος - Δήμος Δυτικής Λέσβου

• Κυριακή 7 Αυγούστου 10:30 π.μ.
Ηρώο Δημ. Σχολείου
**ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ**
Αναγέννηση - Μεσότοπος

• 7 Αυγούστου 18:00 μ.μ.
Ταβάρι
ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ ΥΓΕΙΑΣ
ΑΟΜ

• Δευτέρα 8 Αυγούστου 19:00 μ.μ.
Πολιτιστική Αίθουσα
**(1922-2022) 100 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑ**
Ανοιγμα έκθεσης φωτογραφίας
Αναγέννηση - Μεσότοπος

• Τετάρτη 10 Αυγούστου 20:30 μ.μ.
Πολιτιστική Αίθουσα
ΟΙ ΘΥΜΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΚΑΡΣΙ
Αφιέρωμα στα 100 χρόνια από
τη Μικρ. Καταστροφή
Αναγέννηση - Μεσότοπος

• Παρασκευή 12 Αυγούστου 20:30 μ.μ.
Αμφιθέατρο
**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΧΑΡ. ΜΟΣΧΟΒΗ
«ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗΣ»**
Αναγέννηση - Μεσότοπος

• 12,13 & 14 Αυγούστου
Ταβάρι
ΑΓΩΝΕΣ BEACH VOLLEY
Αναγέννηση - ΑΟΜ

• 16 Αυγούστου στις 10:30 π.μ.
**ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ
ΤΗΣ Μ. ΦΡΑΝΣΙΣ**
Ξωκλήσι Αγίου Νεκταρίου

• 16 & 17 Αυγούστου 18:30 μ.μ.
ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ
Περίπατος στις γειτονιές
Αναγέννηση

• 16 & 17 Αυγούστου 21:00 μ.μ.
Πλατεία
**ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ
ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ**
Αναγέννηση - Συνεταιρισμός Γυναικών

• 19 Αυγούστου 19:00 μ.μ.
ΓΕΙΤΟΝΙΟ
στον «Τσίγγκο» κοντά στην εκκλησία της
Παναγιάς
Τμ. Γυναικών Αναγέννησης

ΤΟ Δ.Σ. ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Ένα ακόμα μουσικό όργανο θα προστεθεί στα μαθήματα που μπορείτε να παρακολουθήσετε στο μουσικό τμήμα του Συλλόγου και αυτό είναι το ούτι με δάσκαλο τον **Μιχάλη Πιπίνη του Παναγιώτη**. Οι ώρες και μέρες που θα παραδίδονται τα μαθήματα θα γνωστοποιηθούν από την εφημερίδα, την ιστοσελίδα αλληλ και τα social media του Συλλόγου από τον Σεπτέμβρη, οπότε και προγραμματίζεται να ξεκινήσουν. Μείνετε λοιπόν συντονισμένοι αν ενδιαφέρεστε να μάθετε ούτι και εντωμεταξύ ως μάθουμε κάτι παραπάνω από το δάσκαλό μας για το όργανο αυτό.

Το ούτι είναι νυκτό, έγχορδο μουσικό όργανο, που κατάγεται από την Περσία και είναι αρκετά διαδεδομένο στις μουσικές της Μέσης Ανατολής αλληλ και στην ελληνική παραδοσιακή μουσική. Συγγενεύει με το λαούτο. Το όργανο, που οι Πέρσες έλεγαν Μπαρπάτ (ούτι), έμοιαζε με το αιγυπτιακό ούτι, που έπαιζαν στην εποχή των Φαραώ πριν από 3.500 χρόνια. Οι Άραβες πήραν τον τρόπο παιξίματος του οργάνου από τους Πέρσες και αργότερα το μετονόμασαν al oud, που στα αραβικά σημαίνει ξύλο και συγκεκριμένα ψηλό ξύλο. Από εκεί έχει πάρει το ούτι την τελική του ονομασία.

Καθαρά σολιστικό όργανο, ιδανικό για ταξίμια (αυτοσχεδιασμούς) και συνοδεία τραγουδιού. Το ηχείο του έχει μεγάλο σχήμα αχλαδιού, κοντό και φαρδύ μπράτσο χωρίς μπερντέδες (τάστα). Το σχήμα και οι διαστάσεις του οργάνου διαμορφώνονται από τόπο σε τόπο, αποκλίνοντας λίγο από την ακρίβεια. Στην Αίγυπτο, στη Συρία και σε άλλα αραβικά κράτη έχει μεγάλο σκάφος, στην Τουρκία λίγο μικρότερο και στο Ιράκ οι τρύπες του σκάφους στο καπάκι είναι ανοικτές χωρίς ροζέτες. Το ούτι παλαιότερα είχε 2 χορδές, μετά 4 και κατέληξε με 5 ή και 6 όπως είναι σήμερα.

Το ούτι υπήρχε ως όργανο στο χωριό μας, τον Μεσότοπο, τουλάχιστον από το 1922 και μέχρι περίπου το 1960. Άριστος μουσικός που έπαιζε ούτι και τραγουδούσε όμορφα ήταν ο Παύλος Αδαλόπουλος, Μικρασιάτης πρόσφυγας, που είχε εγκατασταθεί στα Παράκοιθα. Ερχόταν τακτικά και έπαιζε στο χωριό, κυρίως σε παρέες μερακλήδων στους καφενέδες της πηλατείας ή στα Χωραφούδια αλληλ και σε σπίτια, όπου τον καλούσαν. Φίλοι του και συνεργάτες ο Παναγιώτης Σαραντίδης-Πανότς και Χρήστος Τζινέλλης-Χρηστάκι(ι), που ήταν και μαθητές του κι έπαιζαν κι αυτοί ούτι ερασιτεχνικά αλληλ και επαγγελματικά εντός του χωριού.

Μιχάλης Παναγ. Πιπίνης

Δυστυχώς για μια ακόμα φορά θα σας ενημερώσουμε ότι η εκταμίευση της δεύτερης δόσης για το έργο του μύθου δεν έχει πραγματοποιηθεί.

Το Δ.Σ. βλέποντας την αργοπορία της εκταμίευσης έστειλε επιστολή στον κ. **Περιμένη** (είναι ο υπεύθυνος για τα προγράμματα ΕΣΠΑ) στην ΕΤΑΛ, όπου αναφέραμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο σύλλογος, όπως επίσης και την αγωνία, την ανησυχία και τον προβληματισμό μας για την ολοκλήρωση του έργου. Ταυτόχρονα η πρόεδρος μας κα **Πλωμαρίτου**, είχε επικοινωνία μαζί του, όπου την ενημέρωσε ότι η

εκταμίευση δεν είναι πια στις αρμοδιότητες της περιφέρειας και της ΕΤΑΛ, καθώς οι πληρωμές πλέον είναι αρμοδιότητα του κεντρικού κράτους και συγκεκριμένα του ΟΠΕΚΕΠΕ. Εκτίμησή του ήταν ότι σύντομα θα γίνονταν η εκταμίευση. Πράγματι στις 22/5 ο κ. **Δημ. Λάμπρου** (τεχνικός σύμβουλος του έργου), μας ζήτησε να του στείλουμε ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα. Η κινητοποίηση ήταν άμεση και οι ενημερότητες στάλθηκαν αυθημερόν. Τα αποτελέσματα γνωστά... περιμένουμε.

Παρόλα αυτά η προσπάθεια συνεχίζεται.

Το τρίημερο της Πρωτομαγιάς, μετέβησαν στο χωριό η πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος όπου είχαν συνομιλίες με τους υποψήφιους εργοδότες και την επιβλέπουσα κα **Ι. Βαλλίνα**, σχετικά με την τελευταία εργολαβία που είχε προκηρυχθεί και αφορά επιχρίσματα, πλακάκια, κουφώματα, ηλεκτρολογικά, υδραυλικά, το αλεστικό μηχανισμό κ.τ.λ. Το άνοιγμα των προσφορών έγινε στις 16 /5.

Τελικά, κατατέθηκε μία μόνο προσφορά των κ. **Κωνσταντούδης** και **Βουδούρη**,

στους οποίους κατοχυρώθηκε και η εργολαβία. Τα συνεργεία έχουν εγκατασταθεί στο έργο για την ολοκλήρωση κάποιων εκκρεμοτήτων και στη συνέχεια για τις νέες εργασίες. Θα πρέπει να ενημερώσουμε επίσης ότι έγινε η εξόφληση της μουσειολογικής μελέτης που εκκρεμούσε, όπως επίσης καταβλήθηκε ένα ποσό στην επιβλέπουσα για τις μέχρι τώρα υπηρεσίες της. Τα ποσά αυτά καταβλήθηκαν από το αποθεματικό του ταμείου και προβλέπεται επίσης να δοθεί και μια μικρή προκαταβολή για αγορά υλικών, ενόψει της έναρξης των εργασιών. Ευελπιστούμε να πραγματοποιηθεί σύντομα η εκταμίευση, γιατί δυστυχώς η καλή θέληση και ο αγώνας όσων εμπλέκονται με το έργο του μύθου δεν αρκεί...

Βασίλης Βογιατζής

Ένα πολυετές όνειρο του πολιτιστικού συλλόγου Μυτιληναίων Πετρούπολης «Ο Θεόφιλος» έγινε πραγματικότητα την Κυριακή 8 Μαΐου με τα αποκαλυπτήρια της προτομής του αξιωματικού Λέσβιου λαϊκού ζωγράφου, **Θεοφιλού Χατζημιχαήλ**. Με την πρωτοβουλία του συλλόγου και την ευγενική συνεργασία του Δήμου Πετρούπολης, μια μοναδική εκδήλωση πολιτιστικού ενδιαφέροντος έλαβε χώρα στο πάρκο στη συμβολή των οδών Κωνσταντινουπόλεως και 25^{ης} Μαρτίου στην Πετρούπολη.

Η κ. **Αγγελική Βαλελή**, αναπληρώτρια γραμματέας του συλλόγου «Αναγέννηση» και γραμματέας του συλλόγου «Ο Θεόφιλος», ξεκίνησε την εν λόγω εκδήλωση καλωσορίζοντας τους παρευρισκόμενους πολίτες και τους επίσημους καλεσμένους, οι οποίοι με την παρουσία τους τίμησαν την εκδήλωση και ανέδειξαν τη σημαντικότητά της. Μεταξύ αυτών ήταν ο Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. **Χαράλαμπος Αθανασίου**, ο δήμαρχος του Δήμου Πετρούπολης κ. **Στέφανος Βλάχος**, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής κ. **Νεκτάριος Βακάλης** και αντιπρόσωποι της τοπικής κοινότητας, της κοινότητας του νησιού και άλλων πολιτιστικών συλλόγων.

Μετά τη δέηση που πραγματοποιήθηκε από τον **πάτερ Αθανάσιο**, ακολούθησε ομιλία από τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου «Ο Θεόφιλος», κ. **Ευάγγελο Ντούλα**, ο οποίος μνημόνευσε τον άξιο αυτόν καλλιτέχνη αναφέροντας τον βίο και το έργο του μέχρι τον θάνατό του. Στη συνέχεια, ο ίδιος αναφέρθηκε στις προσπάθειες που κατέβαλε ο σύλλογος για την πραγμάτωση και δημιουργία αυτής της προτομής. Κατόπιν, οι επίσημοι καλεσμένοι με τη σειρά τους ευχαρίστησαν τον σύλλογο για την πρόσκληση και τόνισαν τη σπουδαιότητα του λαϊκού ζωγράφου.

Ο Δήμαρχος της πόλης και ο εγγονός του αδελφού του Θεοφιλού, κ. **Δημήτρης Χατζημιχαήλ**, πραγματοποίησαν τα αποκαλυπτήρια της προτομής και κατόπιν ακολούθησε ενός λεπτού σιγή και ο Εθνικός Ύμνος από την μπάντα του Δήμου Πετρούπολης.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την παρουσίαση παραδοσιακών χορών της Λέσβου από τη χορευτική ομάδα του συλλόγου, την οποία επιμελήθηκαν οι χοροδιδάσκαλοι **Γιάννης Μαρτίνης** και **Ματίνα Ρωμανά**. Η μουσική ορχήστρα, η οποία απαρτιζόταν από τους **Παναγιώτη Κασιόνη** (βιολί), **Βασίλη Κανελλόπουλο** (λαούτο) και **Μιχάλη Τσατίρη** (κανονάκι), συνόδευσε τους χορευτές στην εκτέλεση των χορών. Στο τέλος προσφέρθηκαν κεράσματα γλυκών και αναμνηστικά δώρα.

Χορηγοί της εκδήλωσης ήταν τα Ζαχαροπλαστεία Παναγιώτη Κάκαλη και η αλυσίδα Σούπερ Μάρκετ Σκλαβενίτης.

Σταυρούλα Βαλελή

ΝΟΙΑΖΟΜΑΙ-ΝΟΙΑΖΟΜΑΣΤΕ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΜΠΑΜΠΗΣ ΚΑΡΔΑΡΑΣ

Με αφορμή άλλο ένα θανατηφόρο τροχαίο... Κρίμα...κρίμα...κρίμα...

Νοιαζόμαστε για το παιδί που έφυγε, νοιαζόμαστε για την οικογένεια, νοιαζόμαστε για τους τραυματίες. Σε όλη την Ελλάδα αλληλ και στο νησί μας γίνονται καθημερινά τέτοια τραγικά γεγονότα. Μπορούμε να τα μειώσουμε... ΜΠΟΡΟΥΜΕ!

Να νοιαζόμαστε για την οδηγική παιδεία, από την ημέρα που καθαρίζει το παιδί ποδήλατο, να μαθαίνει οδήγηση σε σχολή οδηγών όταν θα είναι στην σωστή ηλικία και όχι από τα 13 στο αγροτικό του μπαμπά, του παππού, του θείου. Να μην καμαρώνει ο γονιός για τη σούζα που κάνει ο γιος του, να του μάθει ότι δεν είναι ντροπή να φοράει κράνος ή ζώνη, να του μάθει την αξία της ζωής και τον σεβασμό προς τον εαυτό του και προς τον συνάνθρωπό του. Να του μάθει ότι ο ΚΟΚ δεν φτιάχτηκε για πλάκα.

Να μην του τα μάθει αυτά μόνο ο γονιός, να του τα μάθει ο παππούς, ο θείος, ο γείτονας και ο συγχωριανός. Να μην του τα μάθει... να του τα **δείξει** με την ίδια του τη συμπεριφορά σαν οδηγός, σαν πεζός.

Έχουμε δύο ζωές, η δεύτερη ξεκινάει μόλις διαπιστώσουμε ότι έχουμε μόνο μία και αξίζει... αυτό πρέπει να καταλάβουμε.

ΥΓ. Μην αφήνουμε την προστασία μας μόνο στον Ταξίαρχη, ας Τον βοηθήσουμε και εμείς...

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 37 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595

www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com

Υπεύθυνη έκδοσης: Αντζέλα Κοντού

Συντακτική ομάδα:

Σταυρούλα Βαλελή, Εύα Καφετζή, Ελευθερία Κωσταντή, Έλενα Παπαδοπούλου, Αρτέμις Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ 2022

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Τη Δευτέρα 8 Αυγούστου και ώρα 19:00 μ.μ. στην Πολιτιστική Αίθουσα θα έχουμε το άνοιγμα έκθεσης φωτογραφίας που θα διαρκέσει έως τις 14 Αυγούστου με τίτλο **(1922-2022) 100 χρόνια από την τραγική Έξοδο του Ελληνισμού από τη Μικρασία**. Έκθεση Μνήμης: «Ο Μεσότοπος μες στην Κοσμοχαλασιά του '22». Περιλαμβάνει παλιές φωτογραφίες, αρχαικό υλικό ενώ στις 8 & 12 Αυγούστου θα γίνει προβολή οπτικοακουστικού υλικού. Θα θυμηθούμε μέσα από σύντομες ιστορίες παππούδες και γιαγιάδες, που έζησαν τα γεγονότα είτε ως στρατιώτες του Μετώπου, είτε ως κάτοικοι της Σμύρνης, είτε ως πρόσφυγες. Μια ιστορική αναδρομή στα τραγικά γεγονότα της Μικρασιατικής Καταστροφής, της προσφυγιάς και της προσπάθειας για ένα καινούριο ξεκίνημα! Υπεύθυνος: Βασίλειος Φώτης. Συνδιοργανώνουν Αναγέννηση - Μεσότοπος.

Την Τετάρτη 10 Αυγούστου και ώρα 20:30 μ.μ. στην Πολιτιστική Αίθουσα θα παρουσιαστεί εκδήλωση μνήμης με τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Η εκδήλωση θα έχει τίτλο «**Οι θύμνες από καρσί**» και θα γίνει το μέσο για να αναπαραστήσει ο καθένας μας όσα έχει ακούσει και διαβάσει για το τραγικό εκείνο κομμάτι της ιστορίας της πατρίδας μας. Σε αυτό θα βοηθήσουν τα τμήματα των Συλλόγων που θα αναλάβουν τη δραματοποίηση, τη μουσική, το τραγούδι και το χορό σε μια βιωματική αναπαράσταση καταστάσεων. Τη γενική επιμέλεια έχουν και συνδιοργανώνουν Αναγέννηση - Μεσότοπος.

Στις 12 Αυγούστου και ώρα 20:30 μ.μ. στο αμφιθέατρο θα πραγματοποιηθεί η **παρουσίαση** του τελευταίου βιβλίου του Χαράλαμπος Μοσχόβη: «**Χρήστος Βασιλακάκης: ο πολιτικός, ο λογοτέχνης, ο οικονομολόγος**». Πρόκειται για μία μονογραφία-αφιέρωμα στον Σμυρνή με καταγωγή από τον Μεσότοπο της Λέσβου, οικονομολόγο και τραπεζίτη στο επάγγελμα, με πλούσιο λογοτεχνικό έργο, που ασχολήθηκε ενεργά και με την πολιτική συμπορευόμενος με τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Εκλήχθηκε δύο φορές Βουλευτής Λέσβου (1915-1920) και αποτέλεσε έναν από τους λόγιους του κόμματος φιλελευθέρων, που διέδωσε τις ιδέες του πρώιμου βενιζελισμού στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Για τη πολυπλευρή δράση του Χρήστου Βασιλακάκη και το βιβλίο θα παρουσιαστεί οπτικοακουστικό υλικό παράλληλα με τις εισηγήσεις εκλεκτών ομιλητών. Συνδιοργανώνουν Αναγέννηση - Μεσότοπος.

Στις 16 Αυγούστου και ώρα 10:30 π.μ. θα τελεστεί **δοξολογία** στη μνήμη της αείμνηστης Μοσχούλας Φράνσις, ευεργέτιδας του Συλλόγου και του χωριού μας, στο εκκλησάκι του Αγίου Νεκταρίου.

Πάμε στο Ταβάρι όπου στην όμορφη παραλία μας για 3 ολόκληρες μέρες (12, 13 & 14 Αυγούστου) διοργανώνονται και πάλι **αγώνες Beach volley**. Παλιές και νέες ομάδες θα διαγωνιστούν στο τουρνουά, μείνετε συντονισμένοι για δηλώσεις συμμετοχής.

«ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ ΣΥΝΑΪΞΑΡΙΑ»

Αυτός ήταν ο τίτλος ενός εξαιρετικού κύκλου πολιτιστικών δράσεων: Εργαστήρια-Ομιλίες-Θεατρικά-Μουσικά Αναλόγια, που έλαβαν χώρα 18, 20 και 25 Μαΐου στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης στον Ταύρο, οδός Πειραιώς 206, που είχαν στόχο τη μελέτη και την ανάδειξη του ρεμπέτικου ως φορέα της αυλής πολιτιστικής κληρονομιάς. Την επιμέλεια είχε ο Λάμπρος Λιάβας.

Το βράδυ της Τετάρτης 18 Μαΐου, το θεατρικό αναλόγιο είχε τίτλο: «Τα κατά Μάρκον, μια ρεμπέτικη λειτουργία». Ο Ευαγγελιστής Μάρκος (Βαμβακάρης) συναντά τον Αρχάγγελο Μιχαήλ (Γενίτσαρη) με τους ηθοποιούς **Τάκη Χρυσικάκο** και **Δημήτρη Καλαντζή** στους παραπάνω ρόλους. Στο μπουζούκι ήταν ο συγχωριανός μας καλλιτέχνης, **Γρηγόρης Βασιλάς**, που έπαιξε εξαιρετικά, και στον χορό οι αγαπητοί φίλοι **Γρηγόρης** και **Κώστας Πιπίνης**, που χόρεψαν πανέμορφα δύο ζείμπέκικα.

Το βράδυ της Παρασκευής 20 Μαΐου, το μουσικό αναλόγιο είχε τίτλο: «Σμύρνη-Σάμος-Πειραιάς στην Μπύρα του Πίκινου, μουσική βιογραφία του Κώστα Ρούκουνα». Έπαιξε η Λαϊκή Ορχήστρα Σάμου ένα καλοδεμένο μουσικό σύνολο με τον **Παναγιώτη Παναγάκη** στο τραγούδι και χόρεψαν ξανά ο Γρηγόρης και ο Κώστας Πιπίνης ζείμπέκικο αϊβαλιώτικο και το τραγούδι του Ρούκουνα: «τα Νησιά» -συρτός-, ενθουσιάζοντας το κοινό, που το ξαναζήτησε στο κλείσιμο της βραδιάς!

Το βράδυ της Τετάρτης 25 Μαΐου το μουσικό αναλόγιο είχε τίτλο: Η «Δερβίσαινα: γυναίκες σε πρώτο πρόσωπο στο προπολεμικό Ρεμπέτικο» με την **Ιφιγένεια Ιωάννου** και το μουσικό σχήμα «Εϊνάλα».

Τις εκδηλώσεις παρακολούθησε και χάρηκε πολύς κόσμος ανάμεσά τους και αρκετοί συγχωριανοί! Πάντως υπήρχαν κάποιες λίγες θέσεις κενές... Αξίζει σε παρόμοιες εκδηλώσεις να... μην πέφτει καρφίτσα!

Πάντα τέτοιες ομορφιές!

Φώτης Βασίλειος

Υπεύθυνος ο Μάκης Βαβιλιός. Συνδιοργανώνουν Αναγέννηση - ΑΟΜ.

Στις 16 & 17 Αυγούστου έχουμε διπλές εκδηλώσεις. Στις 18:30 μ.μ. με ξεναγούς τη Γιώτα Πλωμαρίτου και τον Φώτη Βασιλόγλου αντίστοιχα θα γίνουμε **τουρίστες στο χωριό μας** και θα περιηγηθούμε στα δρομάκια γνωρίζοντάς το! Τις διάφορες γειτονιές και πώς προήλθαν οι ονομασίες τους, ιστορίες και αναμνήσεις, σημεία με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και άλλα πολλά που κρύβονται στα σοκάκια! Τη μία μέρα θα γυρίσουμε το Πάνω και την άλλη το Κάτω χωριό. Και τις δυο μέρες πάντως οι βόλτες θα καταλήξουν στο ίδιο σημείο. Πού; Διαβάστε παρακάτω:

Στις 16 & 17 Αυγούστου και εκεί γύρω στις 21:00 μ.μ. στη δροσερή πλατεία του χωριού θα μάς περιμένει ένα μοναδικό δρώμενο. **Το γαστρονομικό αφιέρωμα στη μικρασιατική κουζίνα!** Η γεύση έχει μνήμη που παραμένει ζωντανή όσα χρόνια κι αν περάσουν. Θα ξεκλειδώσουμε μαζί κρυμμένα μυστικά και συνταγές των γιαγιάδων και θα γυρίσουμε λίγο πίσω το χρόνο. Μαζί μας θα είναι και ο συγχωριανός μας σεφ Στράτος Ιωσηφέλης. Συνδιοργανώνουν Αναγέννηση - Συνεταιρισμός Γυναικών Μεσοτόπου.

Τέλος το γνωστό μας **Γειτονιά** θα αναβιώσει φέτος στις 19 Αυγούστου και ώρα 19:00 μ.μ. Και το ραντεβού δίνεται στον «Τσίγκο» κοντά στην εκκλησία της Παναγίας. Κουβεντούλα, καφεδάκι, διάφορα χειροποίητα καλούδια και ωραία διάθεση είναι αυτά που υπόσχονται οι διοργανώτριες από το τμήμα Γυναικών του Συλλόγου Αναγέννηση.

Κλείνοντας να ευχαριστήσουμε θερμά τους τοπικούς φορείς για τη συνδιοργάνωση, την υποστήριξη, τη βοήθεια σε όλες τις δράσεις μας και συγκεκριμένα τον σύλλογο «Μεσότοπος», τον ΑΟΜ και τον Συνεταιρισμό Γυναικών Μεσοτόπου.

Με το καλό να ανταμώσουμε!

Καλωσορίζουμε το νέο ταξί του Μεσοτόπου και τον καινούριο μας ταξιτζή, Νίκο Ζουμπουλή, που εξυπηρετεί ήδη τις ανάγκες των συγχωριανών μας.

Καλοτάξιδο και καλές διαδρομές!

ΓΛΥΚΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑ

100 χρόνια μετά και οι μνήμες παραμένουν ζωντανές. Ζωντανεύουν κάθε φορά που λήμε ένα τραγούδι, χορεύουμε έναν σκοπό, αφηγούμαστε μια ιστορία. Την δική μας ιστορία. 100 χρόνια μετά και οι μελωδίες, η χαρά και τα γέλια σκάνε στην καρδιά μας «...σαν καρύδια που πέφτουν στο ντουσεμέ και μαζεύεις κι εσύ και τρως...»

Σε μια καταπράσινη πλατεία της Νέας Ιωνίας στις 3 Ιουλίου μια όμορφη και σε πολλά σημεία συγκινητική βραδιά οργάνωσε η χορωδία παραδοσιακού τραγουδιού Ο.Π.Α.Ν. Δήμου Νέας Ιωνίας. Με τον τίτλο **Γλυκιά Μικρασία** πλήθος κόσμου παρακολούθησε ένα αφιέρωμα στη συμπλήρωση φέτος 100 χρόνων από τα τραγικά γεγονότα της Μικρασιατικής Καταστροφής. Η εκδήλωση είχε μουσικοχορευτικό χαρακτήρα με προβολή οπτικού υλικού διανθισμένη με την απαγγελία λογοτεχνικών κείμενων απ' την κα **Εύα Φακλήρη** και καλεσμένο τον γνωστό τραγουδιστή **Μπάμπη Τσέρτο**.

Η γενική καλλιτεχνική επιμέλεια ανήκε στον **Βαγγέλη Σαραντίδη**-βιολή, ταμπουρά, τζουρά, ενώ είχε μεγάλη μεσοτοπιτική συμμετοχή καθώς ανάμεσα στους αξιόλογους μουσικούς βρήκαμε τον γιο του Βαγγέλη, **Ιγνάτιο Σαραντίδη**-πασούτο, τον **Χρήστο Παναγιωτάρα**-μπάσο με τις κόρες του, **Μαρία Παναγιωτάρα**-φωνή και σαντούρι και **Δέσποινα Παναγιωτάρα**-σαντούρι. Επίσης ο **Βαγγέλης Βραβελάς**-μπουζουκι & μαντολίνο, ο **Απόστολος Φωτιάδης**-ποντακή λύρα και ο **Μανούσος Κηλαπάκης**-κρουστά.

Χόρεψαν και συγκίνησαν ο **Κώστας Πιπίνης**, **Γρηγόρης Πιπίνης** και **Αναστασία Γαλανάκη** από Όμιλο Παραδοσιακών Αναζητήσεων (ΟΠΑ), **Θανάσης Τσάκωνας**, **Γιώργος Μήτρου**, **Γιώργος Σουβληρός** από χορευτικό όμιλο «Ειρήνη», **Θωμάς Κολλοβός**, **Νίκος Λαζάρου** και μέλη της χορωδίας ΟΠΑΝ.

Θερμά συγχαρητήρια στους διοργανωτές και στους συμμετέχοντες για μια όμορφη και συγκινητική βραδιά.

Άντζελα Κοντού

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

Ο πρόεδρος της κοινότητας Μεσοτόπου, **Γαβριήλ Πιρίνης**, και το κοινοτικό συμβούλιο ευχαριστούν θερμά όλους τους κατοίκους, που βοηθούν με τον ήπιο ή βήτα τρόπο.

Ευχαριστούμε την Ειδική Ομάδα Αλληλεγγύης Εθελοντική Διασωστική Ομάδα, Ε.Ο.Α. για τη δωρεά απινιδωτή στο χωριό μας για τις έκτακτες ανάγκες καρδιακών περιστατικών. Η πρόεδρος της ομάδας αυτής είναι η **Ευαγγελία Γκόβα** και γενικός διευθυντής είναι ο **Παναγιώτης Χατζημαλλής**, ο οποίος μάλλον κατάγεται από το χωριό μας, όπου η οικογένεια Χατζημαλλήδων είχε καταφύγει ερχόμενη ως πρόσφυγες από τη Σμύρνη. Τους ευχαριστούμε θερμά, ιδιαίτερα τον κύριο Παναγιώτη Χατζημαλλή, που έκανε τη μεγαλύτερη προσπάθεια, για να έρθει στο χωριό μας ο απινιδωτής, ο οποίος τοποθετήθηκε μπροστά από το φαρμακείο και είναι προσβάσιμος σε όλους. Στο κουτί, που είναι μέσα ο απινιδωτής, υπάρχει κατάλογος και τηλέφωνο με τα άτομα που μπορούν να τον χρησιμοποιήσουν αν χρειαστεί.

Επίσης, ευχαριστούμε θερμά τον **Παναγιώτη Κωνσταντιδέλλη του Δημητρίου**, ελαιοχρωματιστή, που έβαψε όλα τα παγκάκια στον χώρο του αμφιθεάτρου, στον δρόμο και στην πλατεία. Όσα παγκάκια υπήρχαν βαφτίκαν αφιλοκερδώς εις μνήμην του πατέρα του και της μητέρας του.

Ευχαριστούμε τον **Ζαγκούλη Γρηγόριο του Βασιλείου**, που εργάστηκε μια ημέρα με την μπετονιέρα του και ρίξαμε τα μπετά στη στέγη στο κτίσμα που χάρισε στην κοινότητα ο αποβιώσας **Λεωνίδας Καράμινας** στο Ταβάρι. Εργάστηκε αφιλοκερδώς.

Ευχαριστούμε τον **Γεώργιο Βασιίλα του Συμεών**, που προμηθεύει συνεχώς ορισμένα μικροαντικείμενα δωρεάν στην κοινότητα.

Ευχαριστούμε την κατασκευαστική εταιρία του **Εμμανουήλ Κωνσταντιδέλλη** και του **Στέλιου Βουδούρη** για την ξυλεία στα καλουπώματα που χρειάστηκε στη στέγη του Λεωνίδα γύρω-γύρω. Με μεγάλη ευχαρίστηση μας προσφέρουν πάντα ό,τι χρειαζόμαστε.

Ευχαριστούμε τον **Παναγιώτη Βουγιούκα του Ιωάννη**, που έδωσε 50 ευρώ για τις ανάγκες του νεκροταφείου εις μνήμην της γυναίκας του, **Δέσποινας Βουγιούκα** και της συμπεθέρας του, **Ευπραξίας Παπαβασιλείου**.

Εργασίες που έγιναν στην κοινότητα Μεσοτόπου

Καθαρίστηκαν και οι τρεις παραλίες που έχουμε από τον Δήμο με μηχανήματα καθαρισμού ακτών και έγιναν πολύ ωραίες.

Φτιάχτηκαν τα ντους στο Ταβάρι.

Τοποθετήθηκαν οι διάδρομοι στην παραλία Ταβαρίου. Μπήκαν οι καμίνες και τα καλαθάκια στην παραλία Ταβαρίου.

Κόπηκαν τα χόρτα από τους κοινόχρηστους χώρους και δρόμους εντός οικισμού Μεσοτόπου και Ταβαρίου από τον Δήμο.

Η κοινότητα έφτιαξε στέγη στο κοινοτικό κτίσμα στο Ταβάρι, που μας έχει χάρισει ο **Λεωνίδας Καράμινας**, διότι από την πλάκα όλα τα νερά έτρεχαν μέσα. Αυτό το κτίσμα κάποτε λειτούργησε σαν παράρτημα του αγροτικού μας ιατρείου στο Ταβάρι. Όλα τα τεχνικά ημερομίσθια, που χρειάστηκαν στη στέγη και στα καλουπώματα γύρω-γύρω, για να πέσουν τα μπετά, τα έκανε ο πρόεδρος της κοινότητας, **Γαβριήλ Πιρίνης**. Τα μόνα ημερομίσθια που πληρώθηκαν ήταν τα εργατικά και τα υλικά. Αυτά τα έξοδα έγιναν από την κοινότητα.

Ο πρόεδρος και το κοινοτικό συμβούλιο ευχαριστούν τον **Γεώργιο Βαλεή του Κωνσταντίνου**, για τη δωρεά μιας λεκάνης μαζί με το καζανάκι, που θα τοποθετηθεί στο Ταβάρι στο παραπάνω κτίριο. Καθώς και έναν νιπτήρα για τις δημοτικές τουαλέτες στο χωριό.

Τέλος, ο πρόεδρος και το κοινοτικό συμβούλιο ευχαριστούν την οικογένεια **Θεοδώρου Πίτσα** που προσέφερε 50€ για τις ανάγκες της Κοινότητας. Επίσης ευχαριστούν τη **Νίκη Γωγή-Βουρνάζου** για τον αφιλοκερδή καθαρισμό του Λαογραφικού Μουσείου.

Τους ευχαριστούμε όλους θερμά.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

Ο Σύλλογος Γονέων των μαθητών Δημοτικού Σχολείου Μεσοτόπου διοργάνωσε **Πασχαλινό bazaar** στον χώρο του αμφιθεάτρου, όπου υπήρχαν πολλά είδη λουλουδιών, διάφορα πασχαλινά είδη και bazaar βιβλίων. Αν και ο καιρός δε βοήθησε αρκετά, τα παιδιά έπαιξαν το κυνήγι του πασχαλινού αυγού, στο οποίο έπρεπε να βρουν σοκολατάκια, που ήταν κρυμμένα στον χώρο του αμφιθεάτρου! Ευχαριστούμε τον **Κώστα Ζαγκούλη** για ακόμα μία φορά, που βρέθηκε μαζί μας με τις υπέροχες εικόνες που δημιουργεί! Υπήρχαν επίσης εδέσματα και λαχειοφόρος αγορά.

Στο κλείσιμο της σχολικής χρονιάς ο Σύλλογος Γονέων προσέφερε στα παιδιά ένα αναμνηστικό μπουκ με τα ονόματα κάθε δασκάλας και των μαθητών.

Ο Σύλλογος επίσης διοργάνωσε καφέ στην πλατεία και στο καφενείο του Αρτέμνη! Υπήρχε λαχειοφόρος αγορά και πλούσια εδέσματα! Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε το καφενείο «Ο Πάλλης» του **Φώτη Ιωσηφέλλη** και το καφενείο του **Αρτέμνη Καξηρή**, που μας παρέιχαν τον χώρο τους για αυτήν τη στιγμή... Όποιος ερχόταν, έπαιρνε ένα λουλούδι δώρο από εμάς...

Επίσης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε για ακόμα μία φορά όλους τους συγχωριανούς για τη στήριξη τους που μας δίνει δύναμη να γίνουμε ακόμα καλύτερες! Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους!

Τέλος θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους τους επαγγελματίες, που προσφέρουν δώρα για τις λαχειοφόρους!

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ»

Επιτέλους εκδρομή!

Μετά από τόσους μήνες περιορισμού κι έπειτα από δύο χρόνια που έχουμε να πάμε «βόλτα», επιτέλους εκδρομηνή!

Την Κυριακή 22 του Μάη ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μεσοτόπου «Ο Μεσοτόπος» διοργάνωσε μια υπέροχη ανοιξιάτικη εκδρομή για μικρούς και μεγάλους σε υπέροχους προορισμούς του νησιού μας που μας γέμισε υπέροχα συναισθήματα, όμορφες εικόνες και μας χάρισε ενέργεια και χαρά!

Τα μέρη που επισκεφθήκαμε κατά σειρά ήταν η «**Εδέμ του Μπέν**», εκεί απολαύσαμε τον πρωινό μας καφέ μέσα σε ένα καταπράσινο τοπίο και κάναμε τη βόλτα μας στον μικρό ζωολογικό κήπο που φροντίζει και διατηρεί ο ιδιοκτήτης του μαγαζιού.

Η δεύτερη στάση μας έγινε στο **Ιερό των Μέσων**, στον υπέροχο αυτό αρχαιολογικό χώρο που είναι πραγματικά ένα κόσμημα για το νησί μας και που πολλοί από μας δυστυχώς δεν το γνωρίζουμε. Ο χώρος αυτός αποτέλεσε στην αρχαιότητα τόπο συνάντησης και ήλατρείας των αρχαίων Λεσβίων καθώς κάθε χρόνο άνθρωποι από τις πέντε πόλεις κράτη του νησιού συγκεντρώνονταν εκεί για να τιμήσουν τη θεά Ήρα, την των πάντων Αιολισαίων γεννήτρα, όπως την αποκαλούσαν. Καθώς και τον Δία και τον Διόνυσο οι οποίοι μαζί με την Ήρα αποτελούσαν την λεγόμενη **λεσβιακή τριάδα**. Στον χώρο σώζονται κομμάτια από κίονες οι οποίοι μαρτυρούν την ύπαρξη μεγάλου ψευδοδίπτερου ναού ιωνικού ρυθμού ο οποίος ανεγέρθηκε στο δεύτερο μισό του 4^{ου} αιώνα προ Χριστού.

Η τρίτη μας επίσκεψη έγινε στην **Ιερά Μονή Δαμανδρίου**, η οποία χρονολογείται από τον 16^ο αιώνα, είναι αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου και βρίσκεται στην ευρύτερη περιοχή του Πολιχνίτου μέσα σε ένα καταπράσινο φυσικό περιβάλλον. Στο καθολικό του μοναστηριού θαυμάσαμε τις σωζόμενες παλαιές τοιχογραφίες, το υπέροχο ξυλόγλυπτο τέμπλο του και προσκυνήσαμε τις εικόνες που αξίζει να σημειωθεί ότι κάποιες από αυτές χρονολογούνται από τον 16^ο και 17^ο αιώνα. Στην αυλή του μοναστηριού και κάτω από τον υπερυψωμένο ναό αναβλύζει αγίασμα. Επίσης το μοναστήρι διατηρεί ένα μικρό μουσειακό χώρο, όπου εκεί σώζονται άμφια, εικόνες και άλλα αντικείμενα που ομολογούν την παιλιότητα της μονής. Στο χώρο αυτό και δίπλα ακριβώς από τον ναό υπάρχει κάποιο νεότερο κτήριο στο οποίο στεγάστηκε και λειτούργησε γηροκομείο μέχρι πριν κάποια χρόνια υπό την εποπτεία της Ιεράς Μητρόπολης Μυτιλήνης. Αυτή την στιγμή είναι εγκαταλελειμμένο αλλά γίνονται ενέργειες για να ανακαινιστεί και να αλλιάξει χρήση.

Η τέταρτη στάση μας ήταν στην **παραλία Βατερών** για φαγητό σε ένα πολύ ωραίο μαγαζί με μεγάλη δροσερή βεράντα και ωραία φαγητά. Και για την επιστροφή μας είχαμε την πέμπτη και τελευταία μας στάση στον **Πολιχνίτο**, στον οποίο απολαύσαμε τον καφέ μας, το παγωτό μας και αγοράσαμε φρέσκους παραδοσιακούς λουκουμάδες.

Έτσι αφού ολοκληρώσαμε το πρόγραμμά μας, πήραμε το δρόμο της επιστροφής μέσα σε κλίμα χαράς και ικανοποίησης. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους για την εμπιστοσύνη τους και τη συμμετοχή τους!

Να ευχαριστήσουμε τους οδηγούς **Βασίλη Γεωργ. Βασιίλα** και **Νίκο Καλαϊτζή** για την ασφαλή και ευχάριστη μεταφορά μας παντού. Ευχόμαστε πάντα υγεία σε όλους και προθυμία συμμετοχής για πολλές ακόμα εκδρομές που έχει στα σκαριά ο σύλλογός μας για τους επόμενους μήνες. Μείνετε συντονισμένοι.

Αθηνά Πιρίνη

ΚΑΡΑΒΑΚΙ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ ΣΤΟ ΤΑΒΑΡΙ

Χαρούμενες φωνές στην παραλία δεν ακούς μόνο από όσους χαίρονται τη δροσιά της θάλασσας, αλλά και από άλλους, απρόσμενους επισκέπτες. Ακολουθώντας τα μικρά ίχνη παπουτσιών, που είχαν σχηματιστεί στην άμμο, βρήκα τη λύση. Μικρές ομάδες από πιτσιρικά -με συνοδεία, βέβαια, των δασκάλων τους- περπατούσαν στην παραλία. Όλα με ένα καπελάκι και ένα ζευγάρι γάντια στα χέρια και η κάθε δασκάλα με μια σακούλα απορριμμάτων. Νοικοκυρεμένα πράγματα!

Ήταν οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Μεσοτόπου. Στις 6 Ιουνίου, στα πλαίσια της εκδρομής τους στο Ταβάρι, έκαναν πράξη αυτό που λέμε εμείς οι μεγάλοι «παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος». Για να καταλάβει ένα μικρό παιδί την αξία της προστασίας του περιβάλλοντος, πρέπει να έρθει σε επαφή με αυτό. Οι απρόσωπες εικόνες ενός βιβλίου δεν καλύπτουν τη μαγεία της πραγματικότητας. Και τι πιο ζωντανό και συνάμα επίκαιρο από τον καθαρισμό μιας παραλίας; Τα παιδιά την καθάρισαν από τον μόλο μέχρι το λιμανάκι. Ευτυχώς δεν κουράστηκαν πολύ, γιατί τη βρήκαν ήδη σχεδόν καθαρή!

Και η δράση τους δεν έμεινε εκεί. Το προαύλιο του σχολείου μας -μετά από πρωτοβουλία της διευθύντριας κ. Ιωάννας Κήφρα- στολίζει ένα μεταλλικό караβάκι, που αποσκοπούσε στη συλλογή από πλαστικά καπάκια. Το караβάκι αυτό, λοιπόν, έβαλε πλήρη για την παραλία Ταβαρίου και εμείς το δεχτήκαμε με χαρά. Εκεί, λοιπόν, στο караβάκι ανακύκλωσης και όχι στα σκουπίδια, μπορούμε να πετάμε καπάκια. Όταν συλλεχθεί αρκετή ποσότητα, θα μεταφερθεί σε ειδικές εγκαταστάσεις ιδιωτικών εταιρειών. Αντί χρημάτων θα δοθεί αναπηρικό αμαξίδιο ή άλλα ιατρικά είδη, που θα χρησιμοποιηθούν στα πλαίσια του χωριού.

Σε ένα άλλο κομμάτι της παραλίας, τα παιδιά του νηπιαγωγείου τοποθέτησαν μια ευφάνταστη πινακίδα με μια χρήσιμη συμβουλή: «Δώσε στα σκουπίδια μια δεύτερη ευκαιρία. Κάνε ανακύκλωση!». Τοποθέτησαν επίσης ένα καλάθι για τα αποτίγματα, που δυστυχώς είναι ένα από τα πιο συνηθισμένα απορρίμματα που συναντά κανείς σε μια ακτή.

Πολλά μπράβο!

Στα παιδιά μας για την έντονη δράση τους κατά τη διάρκεια όλης της σχολικής χρονιάς.

Στη διευθύντρια, στους δασκάλους και νηπιαγωγούς για το έργο τους.

Στον σύλληγο γονέων και κηδεμόνων που βρίσκεται παρών.

Στους γονείς και φίλους που βοηθούν εθελοντικά.

As κρατήσουμε και φέτος τις παραλίες μας καθαρές.

As δράσουμε ομαδικά ή ατομικά.

As ακολουθήσουμε τις συμβουλές των παιδιών!

Γιατί αν γλιτώσει το παιδί υπάρχει ελπίδα. (Λευτ. Π.)

*Η Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος γιορτάζεται την 5^η Ιουνίου κάθε χρόνο από το 1974 και αφορά τη θαλάσσια ρύπανση, την υπερθέρμανση του πλανήτη, τα εγκλήματα κατά της άγριας φύσης και πολλά άλλα.

Φωτογραφία Παναγιώτης Ν. Βαλελής

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΑΛΕΣΜΑΤΟΣ - ΑΥΛΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΒΑΚΑΛΗΣ

Στο Εθνικό Ευετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας εντάχθηκε η τέχνη του αλέσματος δημητριακών στον νερόμυλο και τον ανεμόμυλο.

Στη Λέσβο οι πρώτες αναφορές σε υδρόμυλους γίνονται σε έγγραφα της εποχής των Γατελιούζων (μεταξύ 1355-1462) για τους Μύλους της Λάμπης (Λάμπου Μύλοι) και μετά σε έγγραφα του 16^{ου} αιώνα. Τους επόμενους αιώνες πολλαπλασιάστηκαν και μέχρι τα τέλη του 19^{ου} αιώνα λειτουργούσαν περίπου 250 νερόμυλοι. Ο τελευταίος υδρόμυλος δούλεψε στον Λυγώνα της Στύψης έως το 1965. Απ' όλους αυτούς αρκετοί σήμερα σώζονται, όχι αλήθεια σε πολύ καλή κατάσταση, και υπάρχουν σοβαρές προσπάθειες αναπαλαιώσής τους όπως η πρόσφατη ένταξη (2019) μετά από πολυετείς προσπάθειες, στο πρόγραμμα Leader ενός από τους υδρόμυλους της Μαθλιόντας Μεσοτόπου, με προϋπολογισμό 250.000 ευρώ.

Το νησί είχε και διατρεί και αρκετούς ανεμόμυλους, σε όλη την επικράτεια του με τον πιο χαρακτηριστικό και ως παράδειγμα νησιωτικού ανεμόμυλου εκείνον στο Πέραμα Γέρας λίγο έξω από τον οικισμό του Παπάδου μπροστά από το πρώην εργοστάσιο βυρσοδεψίας Σουρλάγκα.

Όπως αναφέρεται στην απόφαση του υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, η τέχνη του αλέσματος αποτελεί εξαιρετικό παράδειγμα παραδοσιακής γνώσης που αξιοποιεί με βιώσιμο τρόπο τους φυσικούς πόρους, ενώ συνδέεται με την παραγωγή τοπικών διατροφικών προϊόντων υψηλής ποιότητας και την ανάπτυξη του πολιτιστικού τουρισμού. Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, όπως η Ήπειρος με τα πολλά ποτάμια και τους παραποτάμους, υπήρχαν δεκάδες νερόμυλοι (κάποιοι από τους οποίους σώζονται μέχρι σήμερα) ενώ η τέχνη του αλέσματος έχει συνδεθεί στενά με την ιστορία, την κοινωνία και την οικονομική δραστηριότητα των κατοίκων.

Το άλεσμα των δημητριακών στο μύλο (νερόμυλο, ανεμόμυλο) αποτελούσε τη βασική διατροφική διαδικασία πριν από την εκβιομηχάνιση της παραγωγής. Σήμερα διασώζεται σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας ο παραδοσιακός τρόπος αλέσματος δημητριακών. Οι τεχνικές του αλέσματος, το δίκτυο επικοινωνίας, η θέση του μύλου στην πραγματικότητα και το φαντασιακό, η διάθεση και η αξιοποίηση των προϊόντων της άλεσης έχουν ιστορικό βάθος αλλά έχουν προσαρμοστεί πλέον στις σύγχρονες συνθήκες και τις απαιτήσεις ενός διαφορετικού τρόπου ζωής που επιδιώκει όμως τη διατήρηση διεργασιών ποιοτικής διατροφής και τρόπου ζωής φιλικού στο φυσικό περιβάλλον και τον άνθρωπο.

‘ΦΤΑΖ’ΜΟ

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Στην αγροτική κουζίνα του Μεσοτόπου το ψωμί αποτελούσε τη βάση της καθημερινής διατροφής. Τα δημητριακά με προεξάρχοντα το σπύρι και το κριθάρι έδιναν την πρώτη ύλη για το ψωμί που θα έτρεφε την οικογένεια. Φυσικά την προετοιμασία και το ψήσιμο αναλάμβανε η νοικοκυρά. Σχεδόν κάθε σπίτι διέθετε το δικό του ξυλόφουρνο στην άκρη της αυλής. Αλλά και όσα σπίτια δεν είχαν φούρνο, επωφεληούνταν όταν φούρνιζε η γειτόνισσα και έψηναν και τα δικά τους ψωμιά μαζί, χωρίς να λείπουν τα φαγητά και τα γλυκά βεβαίως. Τόσος κόπος να ανάψει και να ετοιμαστεί ο φούρνος... έπρεπε να το εκμεταλλευτούν στο μέγιστο.

Το ‘φτάζ’μο είναι ένα είδος ψωμιού και η ετυμολογία στο λεξικό μάς εξηγεί ότι η λέξη είναι παραφθορά του «αυτόζυμο», λόγω της μη χρήσης προζυμιού ή μαγιάς.

Είναι ένα ελαφρώς γλυκίζον αρτοπαρασκεύασμα με το άρωμα του γλυκάνισου να κυριαρχεί. Το εφτάζυμο τρώγεται και ως έχει, αλλά συνηθέστερα, όταν κρυώσει, κόβεται σε φέτες και διπλοφουρνίζεται, γίνεται δηλαδή παξιμάδι. Λόγω της δυσκολίας παρασκευής του δεν το έφτιαχναν συχνά. Συνήθως το έφτιαχναν μια φορά το χρόνο και κυρίως το καλοκαίρι λόγω της υψηλής θερμοκρασίας που βοηθούσε

στο φούσκωμα αλλά και για να χρησιμοποιήσουν το φρέσκο αλεύρι του καλοκαιριού και να σοδειάσουν τα παξιμάδια για το δύσκολο χειμώνα.

Η δυσκολία του εφτάζυμου ψωμιού έγκειται στην προετοιμασία του «προζυμιού» από ρεβίθια, η οποία είναι μια διαδικασία που δεν πετυχαίνει πάντα. Δεν χρησιμοποιείται άλλη διογκωτική ύλη, ούτε μαγιά, ούτε προζύμι, εκτός από το προζύμι που «πιάνεται» με τα ρεβίθια. Είναι βέβαια χρονοβόρο και χρειάζεται υπομονή κι επιμονή! Τα ρεβίθια που θα χρησιμοποιήσουμε ΔΕΝ τα πλένουμε, γιατί στην επιφάνειά τους βρίσκονται οι μύκητες που θα μας δώσουν το προζύμι.

Υλικά:

μια χούφτα ωμά ρεβίθια

το αλεύρι που χρησιμοποιούμε για ψωμί

(η ποσότητα του αλευριού δεν προκαθορίζεται

γιατί εξαρτάται από το πόσο «προζύμι» θα βγάλει το ρεβίθι)

μυρωδικά: γλυκάνισο, 2 φύλλα δάφνης, 1 κλωνάρι βασιλικό

αλάτι, ζάχαρη, πιπέρι

Εκτέλεση:

Ξεκινάμε τη διαδικασία με το κοπάνισμα των ρεβιθιών στο γουδί. Δε χρειάζεται να γίνουν λεπτά, τα χοντροπάμε. Κατόπιν τα βάζουμε με αρκετό χλιαρό νερό σε πήλινο κανάτι, το σκεπάζουμε και το διατρώμε όσο πιο ζεστό γίνεται σκεπάζοντάς το με μια κουβερτούλα.

Μετά από 12 -24 ώρες θα δούμε ότι στην επιφάνεια θα αρχίσει να μαζεύεται αφρός. Αυτό τον αφρό θα τον μαζέψουμε προσεκτικά με ένα κουτάλι. Σε μια πηλαστική λεκάνη ζυμώνματος ρίχνουμε λίγο αλεύρι στη μία άκρη. Ρίχνουμε τον αφρό των ρεβιθιών στην άλλη άκρη της λεκάνης και παίρνοντας όσο αλεύρι χρειαστεί, καθώς και λίγο χλιαρό νεράκι, σιγά σιγά δημιουργούμε μια ζύμη. Αναπηλώνουμε το νερό στο κανάτι (πάντα χλιαρό αυτό που ρίχνουμε) και το ξανασκεπάζουμε. Αυτό πρέπει να επαναληφθεί πολλές φορές. Θα αφρίζει και θα μαζεύουμε τον αφρό περίπου ανά δίωρο. Μετά θα ανακατεύουμε τον αφρό με το αλεύρι δημιουργώντας το προζύμι.

Επειδή όλο αυτό παίρνει πολλές ώρες, οι παλιές νοικοκυρές ξεκινούσαν από το προηγούμενο απόγευμα το μουλιασμα των ρεβιθιών, σπκώνονταν τη νύχτα κάθε δυο - τρεις ώρες να ξαφρίζουν και να φτιάξουν το προζύμι, για να είναι σε θέση να φουρνίσουν τα ψωμιά την ημέρα.

Όταν το προζύμι γίνει αρκετό, σαν μικρό ψωμάκι, τότε είναι η ώρα να ζυμώσουμε το ψωμί μας. Βάζουμε τα μυρωδικά μας (το βασιλικό, το γλυκάνισο, τη δάφνη) σε ένα κασσαρολάκι με νερό και μόλις πάρει βράση, κλείνουμε τη φωτιά και αφήνουμε το νερό μαζί με τα μυρωδικά να κρυώσει. Όταν φτάσει η θερμοκρασία του νερού σε σημείο να βουτάς το χέρι και να το αντέχει, τότε είναι έτοιμο. Πετάμε τη μουλιασμένη δάφνη και το βασιλικό, αλλά κρατάμε τους σπόρους του γλυκάνισου. Προσθέτουμε και αλάτι, ζάχαρη, πιπέρι και ξέτρα τριμμένο γλυκάνισο.

Προσθέτουμε το αλεύρι στο προζύμι μαζί με το αρωματισμένο μας νερό και ζυμώνουμε καλά περίπου για 10 λεπτά. Πλάθουμε το ζυμάρι μας δίνοντάς του στρογγυλό σχήμα και πασπαλίζοντας ολοτρόγυρα με αλεύρι. Το βάζουμε σε λαδωμένο και αλευρωμένο ταψί. Το αφήνουμε να «ανεβεί», δηλ. να φουσκώσει και τότε το στολίζουμε με ό,τι θέλουμε στην επιφάνεια. Πχ γαρύφαλα και αμύγδαλα.

Το ψήνουμε στους 180° C για μία ώρα κι ένα τέταρτο, ανάλογα το μέγεθος του ψωμιού και την ένταση του φούρνου. Το ξεφουρνίζουμε και το αφήνουμε να κρυώσει πάνω σε σχάρα πριν το κόψουμε.

Αποφασιστικής σημασίας Γενική συνέλευση

- Απαλλοτρίωση της ΟΛΣΑ με απόφαση Εφετείου από τις ουκοφαντικές καταγγελίες των τριών συμπατριωτών μας.
- Έναρξη των διαδικασιών ολοκλήρωσης του **Κτίριου Μίλητ Παρασκευαΐδη** μετά και την παραπάνω απόφαση - Απόλυτη συμφωνία με τον κατασκευαστή και σε βέλτιστη πρόταση της ΟΛΣΑ - Ομοφωνία στην απόφαση της Συνέλευσης.
- Πλήρη για τροποποίηση Καταστατικού.
- Επανεκδοση του περιοδικού «Η Λέσβος μας».
- Πρωτοβουλία παραγωγής ντοκιμαντέρ για τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Στις 19 Ιουνίου 2022, ημέρα Κυριακή, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Νέας Σμύρνης, η 33^η ετήσια Τακτική Γενική Απολογιστική Συνέλευση της Ομοσπονδίας Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής (ΟΛΣΑ), με μεγάλη επιτυχία καθώς παρά τις δυσκολίες και πάλη συνθήκες της συνεχιζόμενης εδώ και δύομισι χρόνια πανδημίας του κορονοϊού παρέστησαν 18 Σύλλογοι μέλη της ΟΛΣΑ εκ των 24 συνολικά ενεργών και διοικητικώς εντάξει συλλόγων της, με 31 παρόντες αντιπροσώπους, 4 προέδρους και 1 πρόεδρο της εξελεγκτικής επιτροπής. Μεταξύ των παρόντων δυο πρώην πρόεδροι της ΟΛΣΑ, ο επίτιμος **Χριστόδουλος Τσακίρηλης** και ο **Παναγιώτης Λασκαρίδης**.

Το προεδρείο της Γ.Σ., που προτάθηκε από το Δ.Σ. της ΟΛΣΑ και εγκρίθηκε ομόφωνα συγκροτήθηκε από: Την **Παναγιώτα Πλωμαρίτου**, πρόεδρο και αντιπρόσωπο του Συλλόγου Μεσοτοπιτών, ως πρόεδρο, την **Όλγα Καχραμάνη**, πρόεδρο και αντιπρόσωπο του συλλόγου των Πτερουνητών ως γραμματέα και την **Παναγιώτα Ρωμνίου**, αντιπρόσωπο και τέως πρόεδρο του Συλλόγου των Βατουσαίων, ως μέλος.

Στην αρχή, μετά τη διαπίστωση της απαρτίας, τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή για τα αποθανόντα μέλη της ΟΛΣΑ, των συλλόγων αλλιά και επιφανών και μη Λέσβιων το χρονικό διάστημα που πέρασε από την περασμένη Συνέλευση.

Τις εργασίες της Γ.Σ. χαιρέτισαν με μηνύματά τους, λόγω αδυναμίας να παρευθύν, ο Αντιπρόεδρος της Βουλής, Βουλευτής νομού Λέσβου (Ν.Δ.) **Χαράλαμπος Αθανασίου** και ο βουλευτής νομού Λέσβου (ΣΥΡΙΖΑ) **Ιωάννης Μπουρνούς**, τον οποίο εκπροσωπούσε ο **Στέλιος Συκάς**.

Στη συνέλευση παρέστη και μίλησε η βουλευτής νομού Λέσβου (ΚΚΕ) **Μαρία Κομνηνάκα**, η οποία αναφέρθηκε στα προβλήματα της Λέσβου (την αύξηση των ακτοπλοϊκών εισιτηρίων, το πρόβλημα της Βρίσας, 5 χρόνια μετά τον καταστροφικό σεισμό, το προσφυγικό, το πρόβλημα προσπάθειας οικοπεδοποίησης της παραλίας της Σκάλας Ερεσού).

Σύντομο χαιρετισμό απύθνη ο εκ Μεσοτόπου καταγόμενος **Ιάσων Πιπίνης**, σύμβουλος του Πρωθυπουργού, το προσωπικό ενδιαφέρον του οποίου τόνισε για την ανάπτυξη του τουρισμού της Λέσβου και τον περιορισμό των μεταναστευτικών ροών. Επεσήμανε τις κυβερνητικές παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση των συνεπειών της παγκόσμιας ενεργειακής κρίσης και προανήγγειλε επισκέψεις υπουργών στο νησί, όπου υλοποιούνται μεγάλα και σημαντικά έργα.

Στη συνέχεια ο **Παναγιώτης Βαλάκος**, δημοτικός σύμβουλος της Λαϊκής Συμπέριωσης του Δήμου Μυτιλήνης αναφέρθηκε στη συμμετοχή της παράταξης για την ανάπτυξη του νησιού.

Η **Κατερίνα Βαλαβάνη**, καταγόμενη από τον Παπάδο Γέρας, ως εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ αναφέρθηκε στην ακρίβεια, την ανεπαρκή επιδοματική πολιτική της Κυβέρνησης, την ανάγκη για μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στη Λέσβο, την αύξηση των μισθών και την εξασφάλιση εργασίας για τους νέους,

Ο ηθοποιός **Θοδωρής Προκοπίου** (με καταγωγή από το Λισβόρι) ευχαρίστησε την ΟΛΣΑ για τη συνεχή και αμέριστη στήριξη της παράστασης του θεατρικού έργου «Θεόφιλος» τα δύο χρόνια που ταξιδεύει σε όλη την Ελλάδα.

Τέλος το λόγο πήρε ο **Αδαμάντιος Ζυγομαλάς**, πιλότος πυροσβεστικών αεροσκαφών και πρόεδρος της Αερολέσχης Μυτιλήνης, ο οποίος αναφέρθηκε στην έρευνά του για τον Λέσβιο αεροπόρο Γιανναρέλη.

Στη συνέχεια έγινε ο **Διοικητικός Απολογισμός** από τον πρόεδρο του Δ.Σ. **Νεκτάριο Βακάλη**, ο οποίος ανέφερε τις πρωτοβουλίες, συμμετοχές και συνεργασίες με συλλόγους των Αθηνών και της Λέσβου, με την Περιφέρεια Αττικής σε εκδηλώσεις και εκθέσεις στην Αθήνα και περιέγραψε όλες τις δραστηριότητες της ΟΛΣΑ. Τη συνεργασία με τις οργανώσεις των Λέσβιων του εξωτερικού και τις κοινές εκδηλώσεις όπως την επετειακή της Απελευθέρωσης του 1912. Τις αντίστοιχες συνεργασίες και καταθέσεις προτάσεων σε αρμόδια υπουργεία και φορείς, με Ομοσπονδίες και συλλόγους της χώρας. Επίσης επεσήμανε την εγγραφή της Ομοσπονδίας στο πολιτιστικό μητρώο του Υπουργείου Πολιτισμού και την υποβολή πρότασης για τη δημιουργία ενός **ντοκιμαντέρ για την Μικρασιατική καταστροφή**.

Αναφέρθηκε στις πάγιες θέσεις της ΟΛΣΑ σχετικά με το **προσφυγικό-μεταναστευτικό και τη δημιουργία νέου ΚΥΤ στη Βάστρια Λέσβου**.

Επίσης στην στήριξη του αγώνα των Ερεσίων **κατά της τσιμεντοποίησης της παραλίας** στη Σκάλα Ερεσού μια υπόθεση που στηρίζει ανελλιπώς από το 2016.

Επίσης στη συνεχή παρουσία της ΟΛΣΑ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και στην ιστοσελίδα της για την προβολή εκδηλώσεων πολιτισμού, ανθρώπων της Λέσβου που διαπρέπουν, προβλημάτων συλλόγων και χωριών και άλλων θεμάτων ενδιαφέροντος.

Αναφέρθηκε, επίσης στην πανηγυρική δικαίωση της ΟΛΣΑ από το Εφετείο Αθηνών, που απέρριψε ως **αβάσιμη** την καταγγελία τριών συμπατριωτών κατά της ΟΛΣΑ, σχετικά με την απώλεια βιβλίου πρακτικών και ταμείου υπονοώντας ατασθαλίες στο κυριακό, αφού, κατά το δικαστήριο, δεν διαπιστώθηκε δόλος, ούτε υπήρξε οικονομική ζημία της ΟΛΣΑ, όπως προκύπτει από τα υπάρχοντα παραστατικά-τιμολόγια-αποδείξεις και τα πρακτικά των Γενικών συνελεύσεων, που απαλλοτρίωσαν τα τότε Δ.Σ. από κάθε ευθύνη. Η υπόθεση τέθηκε στο αρχείο! **Να σημειωθεί ότι η ΟΛΣΑ όλα αυτά τα χρόνια κράτησε υπεύθυνη στάση με μετριοπάθεια.**

Ο πρόεδρος αναφέρθηκε στις ενέργειες που έγιναν από το Δ.Σ., έναντι της άποψης που είχε εκφραστεί στην περσινή Γενική Συνέλευση από αναπρόσωπο συλλόγου ότι η εργολάβος εταιρεία δεν είναι φερέγγυος και ότι έχει πτωχεύσει, άποψη που κλόνισε τα μέλη της Γ.Σ. στη λήψη της απόφασής τους τότε. Το Δ.Σ. πρότεινε τότε να διερευνηθεί ενδελεχώς η συγκεκριμένη τοποθέτηση και να γίνουν όλες οι απαραίτητες ενέργειες ως προς αυτό, όπου στον έλεγχο που έγινε η άποψη καταρρίφθηκε.

Επίσης ολοκληρώθηκαν όλες οι ουσιαστικές και τυπικές διαδικασίες και υπήρξε ορισμός ως νομικού συμβούλου της ΟΛΣΑ του δικηγόρου **Π. Παπατοίκη** για τη σύνταξη του εργολαβικού και όλες τις άλλες ενέργειες που απαιτούνται μέχρι την ολοκλήρωση του έργου.

Επίσης έγιναν όλες οι απαιτούμενες ενέργειες ώστε να γίνει η τροποποίηση της συγγραφής Υποχρεώσεων για την ανταποχή και της αποδοχής του εκ νέου στις 17/6/2022 από τον πρόεδρο της κατασκευαστικής Εταιρείας CORE κ. **Ι. Κόντη** και κατατέθηκε η νέα συγγραφή υποχρεώσεων προς έγκριση από τη Γ.Σ., καθώς και ολοκληρωμένη πρόταση προς την Γ.Σ. προς έγκριση, για την ανάθεση της Ανταποχής σε εκείνη.

Στη Συνέλευση έγινε ανάγνωση όλου του πολυσέλιδου κειμένου της συγγραφής υποχρεώσεων, μετά και από τη χρησιμη παρέμβαση αντιπροσώπου του Πολιχνίτου, **Καλλιόπης Μουτάφη**, ώστε όλοι οι παρόντες να λάβουν γνώση των λεπτομερειών και εγκρίθηκε ομόφωνα. Επίσης εγκρίθηκε ομόφωνα από την Γ.Σ. η ανάθεση της Ανταποχής στην κατασκευαστική Εταιρεία CORE - Ι. Κόντης με τους όρους που αναφέρονται στο εγκριθέν κείμενο συγγραφής υποχρεώσεων και εξουσιοδοτήθηκε ο πρόεδρος και το Δ.Σ. να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την συγγραφή του εργολαβικού, την υπογραφή της συμφωνίας και την εκτέλεση του έργου, μέσα στα προβλεπόμενα χρονικά περιθώρια.

Ο πρόεδρος της ΟΛΣΑ αναφέρθηκε επίσης για άλλη μια φορά στην αναγκαιότητα **νέας τροποποίησης του καταστατικού** λόγω της συνεχούς συρρίκνωσης των Συλλόγων της ΟΛΣΑ σε εγγραφές νέων μελών τους με συνέπεια τη μικρότερη εκπροσώπηση στο δευτεροβάθμιο όργανο. Αποτελεί μεγάλο άθλο η πραγματοποίηση νόμιμης Συνέλευσης από το πρώτο κάλεσμα με τη συμμετοχή πάνω του 50% όπως ορίζει το σχετικό άρθρο και αυτό είναι χαρακτηριστικό της συνέπειας και της ενεργούς στάσης των αντιπροσώπων αλλιά και τη στήριξη τους στη διοίκηση της ΟΛΣΑ. Επίσης η αλληγή χρειάζεται για λόγους επέκτασης των δυνατοτήτων της Ομοσπονδίας με ένα Καταστατικό εναρμονισμένο με πιο σύγχρονα και λειτουργικά χαρακτηριστικά αλλιά και ώστε διοικητικό και φορολογικό έτος να συμπίπτουν σύμφωνα με αυτά που ορίζουν οι ΔΟΥ. Οι ενέργειες θα γίνουν από επιτροπή που θα ορισθεί από το φθινόπωρο του 2022.

Η ΟΛΣΑ ήταν έτοιμη να επανεκδόσει το περιοδικό «**Η Λέσβος μας**» μα λόγω κορονοϊού δεν προχώρησε και υπάρχουν νέες συζητήσεις για την υλοποίηση της συνεργασίας με λεσβιακό εκδοτικό όμιλο που θα καλύψει το 50% του κόστους του περιοδικού. Κάτι που βρίσκει σύμφωνους πολλούς συνέδρους (**Γιώργος Ευαγγέλου, Μανώλης Πανουτσής, Βασίλης Βουργουτζίς** κ.α). Ήδη υπάρχουν ενδιαφερόμενοι να αναλάβουν την ευθύνη σύνταξης του περιοδικού αλλιά και τις αναγκαίες διαφημίσεις ή συνδρομές για να είναι βιώσιμο.

Παρόμοιο ενδιαφέρον υπάρχει και για διάφορους άλλους τομείς και η ΟΛΣΑ θα απευθύνει κάλεσμα για τη δραστηριοποίηση όσων επιθυμούν να αναλάβουν έναν τομέα (περιβάλλον, παιδεία, υγεία, πολιτισμό κ.λπ).

Στη συνέχεια έγινε ο οικονομικός απολογισμός και κατατέθηκε ο οικονομικός προϋπολογισμός από τον ταμία **Σταύρο Αγοραστό**, που εγκρίθηκε ομόφωνα αφού νωρίτερα η Εξελεγκτική Επιτροπή ανακοίνωσε ότι όλα βρέθηκαν σωστά.

Η Γ.Σ. ολοκληρώθηκε, αφού ο πρόεδρος Ν. Βακάλης ευχαρίστησε το σύλλογο της Γέρας και της Αγίας Παρασκευής οι οποίοι φιλοξενούν αντικείμενα της ΟΛΣΑ αδαπάνως μέχρι να ολοκληρωθεί το κτίριο. Επίσης τους συλλόγους που τη φιλοξενούν για την πραγματοποίηση Δ.Σ. και άλλων ενεργειών όπως των Μανταμαδιωτών το διάστημα της πανδημίας. Στη συνέχεια ευχαρίστησε το προεδρείο της Γ.Σ. και τους συνέδρους για το υψηλό επίπεδο του δημοκρατικού διαλόγου όπως και το Δήμο Νέας Σμύρνης για την παραχώρηση της αίθουσας, προς πραγματοποίηση της Γ.Σ.

Το αίμα είναι ένας πολύπλοκος ιστός και χωρίς αυτό ο οργανισμός δεν μπορεί να λειτουργήσει. Υπάρχουν οκτώ διαφορετικές ομάδες αίματος. Η πιο συχνή ομάδα είναι η O+ και η σπανιότερη η AB-. Ειδικά αν ανήκεις σε σπάνια ομάδα, να ξέρεις ότι είναι δύσκολο να βρεθούν μονάδες αίματος που να ταιριάζουν έτσι ώστε να μπορούν να μεταγγιστούν οι άνθρωποι εφόσον το χρειαστούν.

Ο μέσος ενήλικας διαθέτει 4 με 5 λίτρα αίματος ενώ σε μια αιμοδοσία δίνουμε 450 ml, ποσότητα που αναπληρώνεται γρήγορα από τον οργανισμό του υγιούς αιμοδότη.

Στη χώρα μας υπάρχει μεγάλη ανάγκη για αίμα και ειδικά το καλοκαίρι με τα πολλά τροχαία ατυχήματα αλλά και αρκετούς ασθενείς με νοσήματα (π.χ. μεσογειακή αναιμία) που μεταγγίζονται συχνά. Πολλές φορές η μετάγγιση κάνει τη διαφορά ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο. Οι έρευνες δείχνουν ότι το 75% του πληθυσμού μπορεί κάποια στιγμή της ζωής του να χρειαστεί μετάγγιση αίματος, παρόλα αυτά μόνο ένα μικρό ποσοστό -περίπου 1,5%- είναι αιμοδότες. Δεν φαίνεται σωστό, έτσι δεν είναι!

Για να δώσεις αίμα πρέπει να είσαι 18-65 χρονών, υγιής, πάνω από 50 κιλά αλλά κυρίως να είσαι αποφασισμένος να βοηθήσεις το συνάνθρωπο. Με μία μόνο αιμοδοσία μπορείς να σώσεις τρεις ζωές, χωρίς να σου κοστίσει τίποτα. Δεν είναι καταπληκτικό;

Μην αφήνεις το φόβο να σε εμποδίζει. Τι βαραίνει πιο πολύ; Ένα στιγμιαίο τσίμπημα ή η σκέψη ότι σώζεις ανθρώπινες ζωές;

Το αίμα είναι ένα δώρο ζωής που δεν πουλιέται και δεν αγοράζεται. Μόνο προσφέρεται. Σε μια πράξη αληθινής ανθρωπιάς, όπου δωρίζεις κυριολεκτικά ένα κομματάκι από το ίδιο σου το σώμα για να ζήσει ένας, μπορεί και περισσότεροι συνάνθρωποι.

Ο Θανάσης Γουγής είναι ένα νέο παλικάρι 28 χρονών που μοιράζεται τη δική του εμπειρία ζωής. Εκείνος ξέρεει από πρώτο χέρι τι σημαίνει να χρειάζεσαι αίμα για να κρατηθείς στη ζωή. Γι αυτό αποφάσισε να "ξεπληρώσει" τη χάρη και να προσφέρει το δώρο αυτό κι εκείνος με ενσυναίσθηση και ευαισθησία. Ας τον ακούσουμε.

Θανάση, πότε θυμάσαι να πρωτοάκουσες για την εθελοντική αιμοδοσία; Τι σκέφτηκες; Πες μας αν σε άγγιξε η ιδέα καθόλου ή αντίθετα αν σε άφησε αδιάφορο.

Για την αιμοδοσία είχα ακούσει από πολύ μικρή ηλικία, όμως δεν υπήρχε κάποιος να με ενημερώσει για την αξία της και να με ωθήσει προς αυτήν. (Αυτό ίσως προσπαθήσουμε να κάνουμε σ' αυτό το άρθρο!)

Έτσι, η όλη διαδικασία μπήκε για τα καλά στο κεφάλι μου, με άγγιξε και αναγνωρίστηκε πλέον σαν αξία, όταν στα είκοσι δύο μου χρόνια χρειάστηκε να δώσω αίμα για κάποιο κοντινό μου πρόσωπο, που η ζωή του βρέθηκε σε κίνδυνο.

Όσον αφορά το θέμα της αδιαφορίας, επειδή ο άνθρωπος πρέπει δυστυχώς να πάθει για να μάθει, μπορώ να πω πως ναι, στην αρχή η πληροφορία με άφησε αδιάφορο! Ίσως να έφταιγε και η ηλικία...

Μετά το δικό σου ατύχημα χρειάστηκες μετάγγιση αίματος και πόσες φιάλες; Τι θυμάσαι από αυτό;

Το 2017 είχα ένα αρκετά σοβαρό τροχαίο ατύχημα. Νομίζω πως δε χρειάζεται να μείνουμε στις λεπτομέρειες αυτού.

Θέλω απλώς να τονίσω πως βρέθηκα και εγώ στη φυσική ανάγκη, όπως έχουν βρεθεί και θα βρεθούν πολλοί συνάνθρωποί μας, να κινδυνεύει η ζωή μου για πολλούς λόγους, με τον πιο άμεσο από αυτούς να είναι η απώλεια αίματος.

Είναι επιστημονικώς αποδεδειγμένο πως, εάν δεν είχα όλη αυτή την προσφορά αίματος, ίσως να μην έδινα αυτή τη συνέντευξη ποτέ... Για τους λάτρεις των μετρήσεων, θα αναφέρω πως από την απώλεια αίματος που είχα κατά το ατύχημα, καθώς και κατά των πολυάριθμων χειρουργείων, που στόχευαν στην αποκατάστασή μου, χρειάστηκα συνολικά 9 φιάλες αίματος... Παραπάνω δηλαδή από την ποσότητα αίματος, που έχει ένας μέσος άνθρωπος!

Ο λόγος που αποφάσισες να προσφέρεις εθελοντικά αίμα ποιος είναι τελικά;

Όπως είπα και πριν, η πρώτη αιμοδοσία που έκανα έγινε για κάποιο φιλικό μου πρόσωπο. Έπειτα συνέχισα να δίνω αίμα για ιδεολογικούς σκοπούς. Μετά το ατύχημά μου, όμως, ένας από τους πολλούς στόχους που έθεσα ήταν να επιστρέψω το αίμα που δανείστηκα και ειδικά στους φορείς, που μου το προσέφεραν. Ο στόχος αυτός επετεύχθη ακριβώς στην προηγούμενή μου αιμοδοσία.

Ήταν κάτι που με χαροποίησε και με γέμισε σαν άνθρωπο... Επομένως, τώρα αρχίζω να δίνω αίμα ξανά! Ως τώρα απλώς ξεχρέωνα και σίγουρα θα συνεχίσω όσο μπορώ.

Τι έχεις να πεις στα συνομήλικά σου νέα παιδιά για την αιμοδοσία;

Με στενοχωρεί που ξέρω πολλά νέα παιδιά, που δε γνωρίζουν καν για την αιμοδοσία. Ακόμα περισσότερο όμως με θλίβει, όταν βλέπω πολλά άτομα να αποφεύγουν την αιμοδοσία, να προφασίζονται ψεύτικους και κουτούς λόγους και να αποστασιοποιούνται. Και φυσικά δε μιλάμε για αυτούς τους «ελάχιστους», που έχουν κάποιο θέμα υγείας, που τους απαγορεύει να γίνουν δότες! Προσπαθώ πάντα να πείσω όσους μπορώ για τα εξής:

- Η αιμοδοσία δεν πονάει. Κρατάει μόνο μερικά λεπτά και είναι ένα τσιμπηματάκι, μια ανεπαίσθητη ενόχληση. Οι γιατροί-αιμοηλίπτες είναι έμπειροι και στην ουσία δεν καταλαβαίνεις τίποτα.

- Η αιμοδοσία δεν μπορεί να βλάψει την υγεία μας και δεν επηρεάζει την καθημερινότητά μας. Δεν έπαθε ποτέ κανείς τίποτα... Ψάξτε όσο θέλετε.

Επίσης την μέρα της αιμοδοσίας τα συμπτώματα, εάν υπάρχουν, είναι ήπια!

- Θα τελειώσω με το κλισέ πως, εάν φιλητράρετε τα ελάχιστα αρνητικά που προανέφερα, καθώς κάποια άτομα βιώνουν τον πόνο, τον φόβο και την αρνητική ψυχολογία πιο έντονα, είναι αστείες αναφορές, εάν σκεφτείς πως ίσως σώσεις μία ζωή!

- Ένα υγιές άτομο μπορεί να δώσει αίμα έως και 4 φορές τον χρόνο.

- Ενημερωθείτε... Γίνετε δότες...

Βγάλτε κάρτα αιμοδότη... Διαδώστε το... Μην περιμένετε να πάθετε, για να μάθετε!

Θέλω να προσθέσω τα εξής:

1) Αρχικά κι εγώ, επιστημονικά σκεπτόμενος, εύχομαι η αιμοδοσία κάποτε να εξαφανιστεί. Να βρεθεί ένας άλλος τρόπος! Δεν ξέρω ποιος θα είναι αυτός... Να παράγεται αίμα με κάποιον τρόπο; Κάποια φάρμακα, που θα αυξάνουν το αίμα στο σώμα πολύ γρήγορα; Θα δείξει! Ο χρόνος αλλιάζει πολλά και μακάρι να είναι ένα και αυτό, ώστε να βοηθήσει την κατάσταση... Όμως αυτήν τη στιγμή, η επιστήμη μας έχει φτάσει ως αυτό το σκαλοπάτι και πιστέψτε το, δουλεύει καλά... Μην αδιαφορείτε... Ίσως το χρειαστείτε κι εσείς αύριο!

2) Κάποιοι πιστεύουν πως η μετάγγιση αίματος βλάπτει το άτομο που τη δέχεται. Δεν είναι η δουλειά μου, αλλά εάν μπορούσα να τους διαψεύσω, θα το έκανα. Για να συνέχισα όμως μία συζήτηση με ένα τέτοιο άτομο, θα ήθελα να μου παρουσιάσει τον τρόπο με τον οποίο σώζει τη ζωή κάποιου που χρειάζεται αίμα! Η αντίθετα να διαψεύσει και αυτός με αποδείξεις ότι μία ανθρώπινη ζωή (η δική μου για παράδειγμα) θα τα κατάφερνε και χωρίς τη μετάγγιση αίματος!

3) Είμαι σίγουρος πως εάν το αίμα πωλούνταν στη μαύρη αγορά και αγοράζόταν με χρήματα, οι ενδιαφερόμενοι «δότες» θα ήταν πολλοί περισσότεροι. Το πρόβλημα είναι ιδεολογικό και ηθικό. Η δημόσια υγεία έχει αποκτηθεί με κόπους και είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αιμοδοσία. Η φράση: «Αυτοί που κινούν τα νήματα κ.λπ. κ.λπ. μας παίρνουν πίσω τα κεκτημένα περί της δημόσιας υγείας» με ενοχλεί να ακούγεται από άτομα που δεν είναι δότες. Δίνοντας αίμα, και όχι μόνο, βοηθάμε στο να παραμείνει δημόσιο αγαθό! Μην περιμένεις να αλλιάξει ο κόσμος τα «κακά» του χαρακτηριστικά, αλλά ξεκίνα αλλιάζοντας τα «κακά» του εαυτού σου! Είμαστε όλοι μαζί σε αυτό και ας μην κάνει ένα άτομο τη διαφορά. Η λεπτομέρεια φέρνει την τελειότητα και η τελειότητα δεν είναι λεπτομέρεια.

4) Ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου κάνει αξιότιμες προσπάθειες για αιμοηλίπτες, που γίνονται στις εγκαταστάσεις του συλλόγου από έμπειρο δημόσιο προσωπικό. Η φιλοξενία του χώρου ξεχειλίζει από όλες τις απόψεις... Πίσω από όλα αυτά υπάρχουν άτομα που με πολύ κόπο οργανώνουν τα πάντα... Δώστε τους τη χαρά να βρεθείτε εκεί, ακόμα και αν δεν μπορείτε να δώσετε αίμα στην πράξη!

Τέλος θέλω δημόσια να ευχαριστήσω τον πολυαγαπημένο σύλλογο του χωριού μου για την προσφορά αίματος, που έκανε και σε εμένα τον ίδιο!

Πληροφορίες αντλήθηκαν από το site <https://ekeag.gr/>
ΕΚΕΑ Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας

Τον τελευταίο καιρό διαβάζω σχεδόν αποκλειστικά Έλληνες συγγραφείς και μάλιστα νέους στον χώρο. Έτσι, είχα την τύχη να ανακαλύψω «πρώτη» μερικά αστυνομικά μυθιστορήματα-διαμαντάκια. Αποφάσισα, λοιπόν, να σας συστήσω δύο βιβλία, που αξίζει να διαβάσετε φέτος το καλοκαίρι.

Ο Κήπος με τους Υάκινθους

Οι υάκινθοι που θέλησε να φυτέψει στον κήπο του αδελφού της η αρχιφύλακας Λόρεν Γουότερστον έγιναν η αιτία να ανακαλύψει το πτώμα μιας γυναίκας που είχε εξαφανιστεί από καιρό. Οι υποψίες για τη δολοφονία πέφτουν στην οικογένειά της. Έτσι, της απαγορεύεται κάθε συμμετοχή στην υπόθεση. Τα βασικά στοιχεία από τον φάκελο του θύματος, που της παρέχει κρυφά ο επιθεωρητής Πίτερ Ρέντφορντ, την οδηγούν να χτίσει τις δικές της θεωρίες για το τι συνέβη. Στην προσπάθειά της να αποδείξει την αθωότητα των αγαπημένων της προσώπων, ξεκινάει τη δική της ανεξάρτητη έρευνα, χωρίς να υπολογίζει κανέναν κίνδυνο. Νέα στοιχεία που βγαίνουν στην επιφάνεια, αλλά και η απόπειρα δολοφονίας εναντίον ενός ντετέκτιβ που συμμετέχει στην υπόθεση περιπλέκουν την κατάσταση ακόμα περισσότερο... Θα κατορθώσει η Λόρεν να εξιχνιάσει την υπόθεση, αλλά και να ξεδιαλύνει τα συναισθήματα που νιώθει για τον επιθεωρητή Ρέντφορντ; Έγκλημα, μυστήριο και αγωνία που καθηλώνουν. Το πρώτο βιβλίο με την αρχιφύλακα Λόρεν Γουότερστον.

Ο Κήπος με τους Υάκινθους είναι ένα αστυνομικό μυθιστόρημα με γρήγορη πλοκή, έξυπνους χαρακτήρες και ανατρεπτικό τέλος. Η ανάγνωση του βιβλίου ήταν για μένα μια πρωτόγνωρη εμπειρία, αφού για μεγάλο μέρος του βιβλίου δεν μπορούσα να υποψιαστώ κανέναν, ενώ για το υπόλοιπο μισό του βιβλίου, ο ύποπτος άλλαζε κάθε λίγες σελίδες. Συνεχώς έβρισκα άλλον δολοφόνο, άλλο κίνητρο, άλλη δολοηλοκία, που πάντοτε αποδεικνυόταν λανθασμένη. Μέχρι και το τέλος δεν ήξερα ποιος ήταν ο ένοχος. Αυτό ακριβώς δεν το κάνει όμως ένα πετυχημένο αστυνομικό; Το ότι είναι μυστηριώδες, απρόβλεπτο και ανατρεπτικό; Οι αστυνομικές λεπτομέρειες, καθώς και οι «άσκοπες» μετακινήσεις που αρμόζουν στο είδος, ενώ περίμενα ότι θα με ενοχλούσαν, αντιθέτως ήταν αυτές που με έκαναν να κολλήσω με το βιβλίο. Οι αστυνομικές διαδικασίες δόθηκαν με τρόπο που δε με έκανε να βαρεθώ. Δεν ήταν επαναλαμβανόμενες και με βοήθησαν να καταλάβω καλύτερα τη δουλειά ενός ντετέκτιβ (για την οποία δεν ήξερα τίποτα. Οι ταινίες μάς λένε ψέματα, να ξέρετε).

Ένα άλλο στοιχείο που με κέρδισε στο βιβλίο ήταν το ρομαντικό, που δόθηκε σε κατάλληλες δόσεις και στα σωστά στοιχεία, σε ένα αρμονικό πάντρεμα. Κάθε φορά που έβλεπα το όνομα του Πίτερ, ζήλευα λιγάκι τη Λόρεν. Παρόλο που δε θέλω με τίποτα τη δουλειά της, δε θα έλεγα όχι σε μια βόλτα με τον Πίτερ και μια κούπα τσάι.

Η Γωνιά των Γυναίκων

Καφέ στο Male

Τμήμα της συντροφιάς

Στο εξωτικό Male ("Μαλέ"), στις 29 Μαΐου, βρέθηκε η γυναικεία συντροφιά. Η κοσμοπολίτικη και ιστορική «Αίγλη» ήταν κλειστή (για επιχειρησιακούς λόγους) και έτσι το καφέ MALE στη Δάφνη φιλοξένησε την όμορφη παρέα μας.

Μια παρέα ζωνρή και κεφάτη, που είχε πολλή να πει μετά από περίπου δύομιση χρόνια αναγκαστικής απομάκρυνσης. Νέες φίλες αλλά και παλαιότερες ηλαιοίωσαν τη Μεσοτοπιτική γυναικεία συντροφιά. Ιδιαίτερη χαρά και τιμή για το τμήμα η παρουσία, σε αυτήν την πρώτη μετά από καιρό συνάντηση, της κας Μυρσίνης Κοντού-Καρκάνη και της κας Ασπασίας Μοσχοβέλλη.

Στην κουβέντα μας βασική θέση είχε το χωριό και το πότε θα είμαστε εκεί, το γειτονιό, αλλά και μια άμεση εξόρμηση, που όλες νιώθαμε να έχουμε ανά-

Το συστήνω ανεπιφύλακτα σε λάτρεις και μη του είδους, αφού ο συγγραφέας καταφέρνει να ισορροπήσει αστυνομικό και ρομαντικό σε σωστές δόσεις, για να τραβήξει (και αιχμαλωτίσει) ακόμα και τον πιο απαιτητικό αναγνώστη.

Ημιζωές

Το Βέλβητ Ρόου έχει μείνει στην ιστορία ως «η πόλη των χιλιών χαμόγελων». Ωστόσο, πίσω από τα ψεύτικα χαμόγελα ελλοχεύουν σκοτεινά μυστικά. Όταν ο εγκληματολόγος Άλαν Ράσελ αναλαμβάνει την υπόθεση δυο δολοφονημένων κοριτσιών, γνωρίζει ότι η ζωή του θα αλλάξει για πάντα. Τούτη η ιστορία θα είναι η τελευταία του δοκιμασία και ο μοναδικός δρόμος προς την προσωπική του εξιλέωση. Σε έναν αγώνα ενάντια στον χρόνο, αλλά και σε όσα στοιχειώνουν το παρελθόν του, ο Άλαν θα κληθεί να αντιμετωπίσει ένα κακό που κληπάει ξέφρενο. Ο δολοφόνος βρίσκεται κάπου εκεί έξω... και δε θα αργήσει να χτυπήσει ξανά...

Οι Ημιζωές είναι ένα γρήγορο αστυνομικό μυθιστόρημα, που διαβάζεται ευχάριστα, με χαρακτήρες τρισδιάστατους, μοναδικούς και μια πλοκή που, ενώ φαίνεται στρωμένη, αποκαλύπτεται σιγά σιγά πόσο μπλεγμένη είναι στην πραγματικότητα. Οι χαρακτήρες έχουν βάθος, προσωπικότητα και φωνή που ξεχωρίζει, ενώ οι διάλογοι είναι εμπνευσμένοι, άμεσοι και ξεκούραστοι. Το ηξευρισμένο πλοκή, χωρίς να επαναλαμβάνονται φράσεις, η γραφή άμεση, γρήγορη, απλή αλλά όχι απλοϊκή. Το αστυνομικό παντρεύεται αρμονικά με το κοινωνικό και θέματα όμως ο ρατσισμός θίγονται με σεβασμό και έρχονται στο προσκήνιο. Ο Νίκος Αθαθαγγελίδης, παρότι κάτοικος Ελλάδας, φαίνεται πως είναι γνώστης της αμερικανικής πραγματικότητας και πως έχει ερευνήσει σε βάθος αρκετά ζητήματα από τον τρόπο που γράφει.

Αυτό που το ξεχωρίζει από άλλα βιβλία του είδους, εκτός από το έντονο κοινωνικό του περιεχόμενο, είναι το γεγονός ότι ο συγγραφέας επιλέγει να εντάξει αρκετά πρόσωπα στην αφήγηση, δίνοντας στον αναγνώστη μια πιο πολύπλευρη κατανόηση της ιστορίας. Διαφορετικοί άνθρωποι και ιστορίες ξετυλίγονται και μπλέκονται.

Ένα μυθιστόρημα που αγάπησα από την πρώτη σελίδα και είμαι σίγουρη πως θα κάνετε το ίδιο.

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€). Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-21.00 μ.μ. (210 9707417). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμη Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314. (Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

γκη. Έτσι ορίστηκε για τις 19 Ιουνίου μια γνωριμία με τη Δυτική Ατακή. Μονή Δαφνίου-Μέγαρα-Πάχη-Ελευσίνα.

Όσο για το γειτονιό... ραντεβού την Παρασκευή 19 Αυγούστου στον «ταϊνγκο» κοντά στην εκκλησία της Παναγιάς στις 7 μ.μ.

Φυσικά, δε θα μπορούσε να κλείσει αυτό το σύντομο σημείωμα χωρίς κάποιες πληροφορίες για το Μαλέ. Το Μαλέ είναι η πρωτεύουσα του νησιωτικού κράτους Μαλδίβες, που βρίσκεται στον Ινδικό Ωκεανό. Το όνομά της, κατά μια εκδοχή, προέρχεται από τη λέξη «Μαχασάι», που στα σανσκριτικά σημαίνει βασιλικό παλάτι.

Υγεία και καλή αντάμωση στο χωριό.

Το νησί Male όπως φαίνεται από το google maps μοιάζει με τα πλοία, που μας πάνε στο νησί μας.

Για το τμήμα γυναικών
Χριστίνα Γιαννουκάκου-Κουρλή

Όταν παίζει, νιώθει ότι η μουσική τού χαρίζει φτερά, για να μπορέσει να αιωρηθεί πάνω από τα ανθρώπινα, να τα κοιτάξει από μια άλλη προοπτική και να ατσαλώσει τον εαυτό του απέναντι σε οτιδήποτε τοξικό.

Και όταν αυτό δε φτάνει, έχει κι άλλους τρόπους να καίει τον αρνητισμό. Κατεβαίνει από τον ουρανό της μουσικής και προσγειώνεται για τα καλά στο έδαφος της λογικής έχοντας το σώμα του ως μέσο γείωσης όταν τρέχει και όταν ποδηλατεί, αφήνοντας ό,τι δεν του πάει και ό,τι δεν του κάνει να πέσει στο χώμα και να χαθεί για πάντα...

Αυτός είναι ο Δημήτρης Βασιλάς και έχουμε την τιμή να σας τον παρουσιάσουμε!

Δημήτρης Βασιλάς: Ένα φτερωτό άλογο, η μουσική...

Η πρώτη ερώτηση έχει γίνει πια κλασική. Πες μου, Δημήτρη, πού οφείλεται η ύπαρξη τόσων πολλών μουσικών από τον Μεσότοπο;

Όταν έπαιζα σε άλλα χωριά εδώ στο νησί και έλεγαν ότι είμαι από τον Μεσότοπο μου έλεγαν γι' αυτό είσαι μουσικός, επειδή είσαι από το χωριό αυτό! Το χωριό μας έχει καλλιτεχνική κουλτούρα και αυτό εκτός από τη μουσική επεκτείνεται και σε άλλα πράγματα, όπως στο θέατρο. Το έχουμε στο αίμα μας, είμαστε καλλιτεχνικά όντα στον Μεσότοπο. Η τέχνη ξεκλειδώνει τη θετική ψυχολογία και την καλοπροαίρετη συμπεριφορά των ανθρώπων και βγάζουν τον ευαίσθητο χαρακτήρα τους. Η τέχνη -κι όχι μόνο η μουσική, όλες οι τέχνες- το κάνει αυτό: μπορεί να ξεκλειδώσει και να ξεκαθαρίσει πολλά πράγματα που είναι μπερδεμένα μέσα σου και δεν έχεις άλλο τρόπο να τα εκφράσεις.

Τι είναι η μουσική για σένα;

Ένα φτερωτό άλογο σαν τον Πήγασο είναι, που θα ανέβω πάνω της και θα φύγω από τη γη. Θα πάω κάπου αλλού όπου θα έχω μια ωραία θέα και θα βλέπω τα πράγματα μέσα από τα μάτια της μουσικής.

Δημιουργείται ένα φίλτρο μέσα στη μουσική και δεν τραυματίζεσαι, όταν αντιμετωπίζεις κάποια πράγματα, σε δυναμώνει συναισθηματικά και ψυχικά και αποκτάς άμυνες. Πολλές φορές κάποιος συνδυασμός από νότες μπορεί να σου ξυπνήσει μνήμες και να σου θυμίσει κάποια άτομα που σου λείπουν, ακόμα κι αν έχει περάσει πολύς καιρός... Για παράδειγμα, εμένα μου ξεκλειδώνει συναισθήματα για τον πατέρα μου, που έχω χάσει εδώ και τρία χρόνια και είναι ης και τον έχασα χτες. Το σίγουρο είναι ότι θα σου βγάλει αλήθεια, δεν υπάρχει υποκρισία στη μουσική.

Πώς ξεκίνησε η ενασχόληση με τη μουσική;

Εγώ δεν είχα καθόλου σχέση με τη μουσική, δούλευα σε καφενείο στη λάντζα, έπλενα ποτήρια, σε συνεργεία με μηχανάκια, σε βενζινάδικο, γενικά δούλευα από πιτσιρίκι 14 χρονών. Όταν ήμουν 17, 18 χρονών οι γονείς μου αγόρασαν ένα σπίτι μέσα στο οποίο οι προηγούμενοι ένοικοι είχαν αφήσει μία κιθάρα. Μόλις έπιασα την κιθάρα στα χέρια μου, αισθάνθηκα ότι γινόταν μετάβαση σε έναν άλλο πλανήτη, που δεν είχα καν φανταστεί. Και μόνο που την κρατούσα στα χέρια μου αισθανόμουν ένα συναίσθημα πρωτόγνωρο. Το επόμενο βήμα ήταν να βρω έναν δάσκαλο να μάθω μουσική και εκεί συναντιέμαι με τον **Αρίστο τον Τόβα**, τον πρώτο και τελευταίο μου δάσκαλο. Ο Αρίστος πρόθυμος μου λέει: «Έλα να σου δείξω συγχορδίες» και όλα τα υπόλοιπα, και από 'κει ξεκίνησαν όλα.

Η βάση ήταν ο Αρίστος, εκεί γινόταν το βάπτισμα. Είχε πολλά όργανα και μας έδινε το ερέθισμα και πιάναμε και παίζαμε. Το ηλεκτρικό μπάσο μού άρεσε, μετά έπιασα το βιολί, το κλαρίνο... Μου έδινε κι ένα βιβλίο να μελετήσω και προσπαθούσα. Άσχετα αν μετά πήρα μαθήματα από άλλους δασκάλους, για να εξελίξω τα όργανα, για το μπάσο, για το βιολί και το κλαρίνο κ.λπ. Εγώ έχω να πω για τον Αρίστο μόνο και κανέναν άλλο ότι όλα τα χρωστάω σ' αυτόν.

Πώς ξεκινάς να εργάζεσαι επαγγελματικά πλέον;

Ο Αρίστος μού λέει για μία ταβέρνα που θέλει 2-3 όργανα, μας κανόνισε και το ρεπερτόριο που θα παίξουμε και έτσι ξεκινήσαμε. Στα 28 μου, ήρθα στην Αθήνα και έμεινα έναν χρόνο. Δούλεψα στο Μπουρνάζι με τον **Βασίλη Παϊτέρη** και μετά πήγα στο κέντρο Ribas με τον **Μάκη Χριστοδουλόπουλο**. Η ποιότητα ζωής στην Αθήνα δε μου ταίριαζε και δεν μπορούσα να βάλω το επαγγελματικό πάνω από το συναισθηματικό κομμάτι. Εδώ ξυπνάω το πρωί και πάω για μπάνιο, πάω για τρέξιμο, πάω για ποδήλατο.

Για πες μου για τα χόμπι σου.

Πηγαίνω για τρέξιμο και ποδηλασία, αυτά μου αρέσουν. Κάνω ποδηλασία για να καίω τις θερμίδες των αρνητικών συναισθημάτων.

Είναι πολλές αυτές οι θερμίδες;

Ναι, για έναν καλλιτέχνη είναι πολλές. Η γυμναστική σου ξεκλειδώνει πράγματα σε μονοπάτια, που η μουσική αδυνατεί να μπει. Επίσης, επειδή ασχολούμαι πολλά χρόνια με τη διατροφή, αποφάσισα να πάω στα ΙΕΚ διατροφολογίας-διαιτολογίας και είμαι στο 3^ο εξάμηνο. Θέλω στο μέλλον να ασχοληθώ με μαγαζιά superfood, οπότε θα μου χρειαστεί αυτή η ιδιότητα.

Παίζεις αρκετά όργανα. Έχεις περισσότερη αδυναμία σε κάποιο από αυτά;

Παίζω κιθάρα, ηλεκτρικό μπάσο, κλαρίνο και βιολί. Το καθένα βγάζει ένα διαφορετικό συναίσθημα. Π.χ. το ηλεκτρικό μπάσο, σε κάνει να δονείσαι ολόκληρος, να γίνεσαι ένα με τον ρυθμό. Σε ένα κάδρο με μία βάρκα το μπάσο είναι η θάλασσα. Η ηλεκτρική κιθάρα είναι ωραία, δίνει ρυθμό. Το βιολί βγάζει άλλα συναισθήματα. Και άλλα πάλη το κλαρίνο όπου η ανάσα βγαίνει από μέσα σου, από τα εσωψυχά σου.

Τι είδους μουσική σου αρέσει να παίζεις και ποιος είναι ο αγαπημένος σου καλλιτέχνης;

Μου αρέσουν όλα τα είδη της μουσικής και αγαπημένος μου καλλιτέχνης είναι ο **Αντώνης Βαρδής**. Τον έχω θεοποιήσει σαν τραγουδιστή και σαν συνθέτη, δεν μπορώ να εκφράσω πόσο με αγγίζει. Αγαπημένο τραγούδι του είναι το «Θα εκραγώ».

Τον διαχωρισμό έντεχνο και σκυλιάδικο δεν μπορώ να τον καταλάβω. Η μουσική πρέπει να σου γεννάει συναίσθημα, πρέπει να σε αγγίζει. Να σου βγάλει θλίψη ή χαρά είτε να σε σηκώσει να χορέψεις. Αυτό είναι η μουσική και ας είναι με μία απλή κιθάρα μόνο και ένα τουμπερλέκι και όποιο είδος κι αν είναι.

Και πρέπει να αντέχει και στον χρόνο, ε;

Και αυτό είναι σχετικό. Υπάρχουν τραγούδια που δεν άντεξαν στον χρόνο αλλά οι άνθρωποι τα έχουν βάλει στην ψυχή τους μέσα για κάποιον λόγο. Δε θα 'ρθω εγώ να τους πω ότι δεν αξίζουν. Είναι προσωπικό το θέμα, γίνονται κομμάτι από τον εαυτό τους και ας μην τα ακούει κανένας άλλος. Από την άλλη, υπάρχουν τα διαχρονικά κομμάτια που ο χρόνος δεν περνάει από πάνω τους.

Ο Δημήτρης Βασιλάς με τη συνεργάτη του επί χρόνια Αντώνη Σπούλο και την τραγουδίστρια Πλούσια Ηλία.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Δημήτρης Βασιλάς του Νικολάου, γεννήθηκε στον Μεσότοπο και μεγάλωσε στη Μυτιλήνη. Μαθήτευσε κοντά στον Αρίστο Τόβα, παίρνοντας τις βάσεις για τη μουσική και από τότε εργάζεται βιοποριζόμενος από το επάγγελμα του μουσικού, ενώ ταυτόχρονα παραδίδει και ιδιαίτερα μαθήματα. Για ένα διάστημα εργάστηκε στην Αθήνα κάνοντας διάφορες συνεργασίες με γνωστά ονόματα όπως ο Μάκης Χριστοδουλόπουλος και ο Βασίλης Παϊτέρης. Επέστρεψε όμως στη Μυτιλήνη και έκτοτε εργάζεται παίζοντας σε εκδηλώσεις, συναυλίες, ταβέρνες κ.λπ.. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια συνεργάζεται σταθερά με τον Αντώνη Σπούλο. Επίσης παραδίδει μαθήματα βιολιού κιθάρας και κλαρίνου.

ΤΟ ΑΛΑΤΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΑΤΙ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ
ΓΡΑΦΕΙ Ο ΝΤΙΝΟΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ

Δεν είναι υπερβολή αν πει κανείς ότι η ιστορία του κόσμου έχει δεθεί με το αλάτι. Το αλάτι κατείχε πάντα περίοπτη θέση στην καθημερινότητα των ανθρώπων εφόσον ήταν ένα αγαθό απαραίτητο για τη διαβίωση, όχι τόσο για να νοστιμίσει το φαγητό όσο για συντηρεί τρόφιμα επί μακρό χρονικό διάστημα, κρίσιμο παράγοντα στην αρχαία εποχή με τις εκστρατείες κ.λπ. Ας μην ξεχνάμε ότι μέχρι και πόλεμοι έχουν γίνει για το αλάτι και την εξασφάλιση των αλατοφόρων περιοχών. Πόσο πολύτιμο αγαθό ήταν, το δείχνει η χρήση του ως νομισματική μονάδα στην αρχαιότητα προκειμένου να πληρώνονται οι μισθοφόροι του στρατού. Η αξία που είχε το αλάτι ήταν αντίστοιχη, αν όχι ανώτερη, εκείνης του χρυσού και των πολύτιμων λίθων!*

Στη σημερινή μας ιστορία ο κ. Ντίνος Σαραντίδης μάς μεταφέρει νοερά κάπου 80 χρόνια πίσω, σε μια ταραγμένη εποχή όπου το αλάτι και η αξία του στάθηκαν ικανά να βοηθήσουν μια πολυμελή οικογένεια να επιβιώσει με αξιοπρέπεια. Ελάτε να δούμε πώς.

Όταν άκουσα πρώτη φορά στην TV «Το αλάτι της γης», πήγε ο νους μου στο αλάτι της Κατοχής. Ποιο είναι «Το αλάτι της γης» το ξέρουμε όλοι, γιατί είναι μια εκπομπή που μας ψυχαγωγεί με ωραία τραγούδια και χορούς και δεν το περιγράφω. Θα περιγράψω ποιο ήταν το αλάτι της Κατοχής.

Οι Γερμανοί κατέλαβαν τη Λέσβο στις 5 Μαΐου του 1941, αμαχητί, όπως όλες τις ανοχύρωτες περιοχές της ελληνικής επικράτειας, δεν έγινε καμία μάχη και καμία αντίσταση. Ως ορίζουν οι διαταγές, τυπικώς πρέπει να γίνει πρωτόκολλο παράδοσης και να υπογράψουν και οι δύο πλευρές. Η επιτροπή ήταν 5μελής και από την ελληνική πλευρά ορίστηκε πρόεδρος ο Βουρνάζος, ταγματάρχης του πεζικού, και από τη γερμανική ο ταγματάρχης του πυροβολικού Έρικ Μανχάιν. Συνετάχθη το πρωτόκολλο, υπεγράφη, κατετέθη εις εφαρμογήν.

Ο Πλάτων Σαραντίδης, έφεδρος με τον βαθμό του λοχαγού, υπηρετούσε στη Μυτιλήνη, στον Καρά Τεπέ. Δε δώσανε απολυτήριο στους αξιωματικούς, αλλιά άδεια επ' αόριστον και τρεις μισθούς. Έτσι φθάνει ο Πλάτων στο Ταβάρι, βασιλημένος ο ήλιος. Με στέλνει στο λιμανέλι' να πω στον Γιώργο τον Παντράκο να έλθει που τον θέλει ο Πλάτων. Ήλθε και του λέγει:

-Στις δύο η ώρα να είσαι εδώ με άλλη μια βάρκα, να πάμε στον Πολιχνίτο.

Δύο η ώρα φύγανε, η βάρκα με τα κουπιά και πανί, μηχανές δεν υπήρχαν τότε. Το απόγευμα φυσούσε βόρειος άνεμος και ήταν ευνοϊκός να έλθουν οι βάρκες με το πανί από τον Πολιχνίτο. Πράγματι κατά τις 6 η ώρα απόγευμα, φανήκανε που ερχότανε, το πανί τους όσο ζυγώνανε, φαινόταν και η βάρκα -ίσα βάρκα,

Η αλυκή της Καλληονής. Φωτό Μιχάλης Μπάκας

ίσα νερό-, από 1.000 οκάδες αλάτι η κάθε βάρκα. Ήταν το πρώτο φορτίο αλάτι της Κατοχής, που έφθανε με τις δύο βάρκες. Η τελευταία που ήλθε ήταν η βάρκα του Αντώνη Ψαρά με καπετάνιο τον Αρτέμιο Γωγή, που μόλις βγήκανε από τον κόλπο Καλληονής, άρχισε να γίνεται η σοροκάδα και φθάσανε στο λιμανέλι'. Συνολικά πρέπει να αγόρασε ο Πλάτων γύρω στις 6-7 χιλιάδες οκάδες αλάτι της Κατοχής (και όχι αλάτι της γης).

Η κατάσταση χειροτέρευε. Το εμπόριο σταμάτησε, τα μαγαζιά ό,τι είχαν το κρύψανε. Στα χρήματα μεγάλος πληθωρισμός, έχασαν γρήγορα κάθε αξία και το εμπόριο γινότανε με ανταλλαγές σε είδος. Κύριο είδος το σιτάρι, ακολουθούσε το κριθάρι και τα κουκιά.

Το αλάτι αγοράστηκε τον Μάιο και μεταφέρθηκε στο Ταβάρι και σύντομα άρχισε η ζήτηση διότι ήθελαν αλάτι για να παστώσουν ψάρια και για άλλες χρήσεις. Τα μπακάδικα του χωριού κλείσανε και ο Πλάτων το είχε μονοπώλιο το αλάτι. Έτσι άρχισε να πωλεί αλάτι και σαπούνι, πάντα με τους κανόνες του εμπορίου, έστω και με είδος. Έρχονταν οι άνθρωποι από τον Χρούσο, τη Μαλλιόντα, τον Ποδαρά, γιατί πολύς κόσμος έμενε στην εξοχή οικογενειακώς. Όπως είπαμε, χρήματα δεν κυκλοφορούσαν, οι συναλλαγές σε είδος.

-Πλάτων, π'ήλεις αλάτι; τι δουριά θα στο πληρώσω;
(Πουλάς αλάτι; Πώς θα στο πληρώσω;)

Ο Πλάτων απαντούσε:

-2 δρχ. την οκά.

-Τώρα δεν έχει δραχμές, απαντούσε ο πελάτης.

-Τότε που είχε δραχμές, το σιτάρι είχε 10-12 δρχ. η οκά, το αλάτι 5 δρχ. Τώρα το αλάτι το πουλάω 2 δρχ. την οκά, μια οκά σιτάρι, 5 οκάδες αλάτι.

Άρχισε να εμφανίζεται η μαύρη αγορά, η αισχροκέρδεια δηλαδή. Έτσι ο Πλάτων έγραψε πίσω από την επάνω πόρτα με κιμωλία «Αισχρόν Κέρδος - Βαρύ Κειμήλιον».

Όταν ήρθε η γερμανική καταδίωξη, βγήκαν έξω, είδαν το μαγαζί, τους άρεσε σαν οίκημα και ρωτήσανε ποιος το έχτισε θαυμάζοντας την τέχνη του χτισίματος. Βλέπει ένας Γερμανός, που ήταν και βαθμοφόρος λοχίας, την επιγραφή πίσω από την πόρτα «Αισχρόν Κέρδος - Βαρύ Κειμήλιον». Το παρατήρησε και ζήτησε εξηγήσεις, τι γράφει. Ποιος ήξερε γερμανικά; Η θεια Ρήνη Σκαρβέλη που είχε τελειώσει την Γερμανική Σχολή στη Σμύρνη, απηλλήλα από την υποχρέωση να πάει διερμνέας, γιατί πήρε χαρτί από τον γιατρό τον Κουμαριανό.

Ο Γερμανός όμως επέμενε να μάθει τι γράφει. Πηγαίνει στον Πολιχνίτο και φέρνει τον διερμνέα που είχαν στο φυλάκιο εκεί. Βγήκε από την καταδίωξη ο διερμνέας, κρατώντας μια τσάντα. Μπήκαν στο καφενείο του Πλάτων, διάβασαν το «Αισχρόν Κέρδος - Βαρύ Κειμήλιον». Άνοιξε την τσάντα, έβγαλε δύο πεξικά σε σχήμα σύνοψης, το ένα γερμανοελληνικό και το άλλο ελληνογερμανικό. Και εξήγησε στον Γερμανό τι γράφει πίσω από την πόρτα. Ο Γερμανός βγάζει το δικοχο που φορούσε, κάνει δυο βήματα πίσω, υποκλίνεται στον Πλάτων και μέσω του διερμνέα τον ρωτάει πού σπούδασε. Τότε ο Πλάτων του δείχνει το χωράφι πίσω από το μαγαζί και του λέει «Εδώ σπούδασα!» και συμπλήρωσε ότι υπηρέτησε και 8 χρόνια στη Μικρά Ασία και αξιωματικός με τον βαθμό του Λοχαγού, το '40-'41, στη Μυτιλήνη. Όταν μάθανε οι στρατιώτες του φυλακίου Πολιχνίτου το συμβάν, ήρθαν με την καταδίωξη, εναλλάξ, να γνωρίσουν τον Πλάτων που το έγραψε.

Το αλάτι της Κατοχής κράτησε όλη την Κατοχή, μέχρι την 10η Σεπτεμβρίου 1944, ημέρα Κυριακή, που άρχισε το εμπόριο να προχωράει.

Υ.Γ. Στις συναλλαγές του ο κόσμος για να πάρει αλάτι πλήρωνε σε είδος και τι ήθελες! Κυδώνια, ρόδια, ξερά σύκα, ελιές φτιαγμένες για φάγωμα, τραχανάς, χάχλες, πηλιγούρι. Θυμάμαι έναν κιακαγιά, που έφερε μέσα στην μπακίρα πηγμένο γιαούρτι και άλλη φορά τυρί φέτα. Αυτά όλα με το αλάτι της Κατοχής, που βοήθησε και σώθηκαν 6 παιδιά και 2 οι γονείς.

*Και μερικές ακόμα ενδιαφέρουσες πληροφορίες.

Η λέξη «**άλας**» (αλάτι) είναι ομηρική και προέρχεται από τη λέξη (η) «**αλς**» (θηλυκού γένους, γενική της «αλός»), η οποία σημαίνει θάλασσα.

Νερό με πολύ αλάτι λέγεται **άλμη**. Λέμε το θαλασσινό νερό είναι **αλμυρό**, γιατί υπάρχει σε αυτό διαλυμένο το άλας (το αλάτι). Οι **αλυκές** («αλαί» στην αρχαία γλώσσα) μας προμηθεύουν με το άλας, το αλάτι που χρησιμεύει να φτιάχνουμε «αλίερους ιχθείς», δηλαδή αλατισμένα ψάρια, «αλίτυρο», δηλαδή αλατισμένο τυρί και γενικά πολλά είδη αλατισμένης τροφής (παστά).

Το αλάτι στα λατινικά λέγεται «**sal**» (s-al) που είναι αναγραμματισμός της λέξης «αλς». Συχνά συναντάμε αναγραμματισμούς σε ελληνικές λέξεις που έγιναν από τους Ρωμαίους.

Έτσι «**το άλας**» (γενική του αλατος) μεταφέρθηκε στην αγγλική γλώσσα από τη λατινική του παραφθορά ως «**salt**». Ο μισθός των λεγεωναρίων ονομάστηκε «**salarious**» (s-al-arius), λέξη από την οποία προέκυψε στην αγγλική γλώσσα το «**salary**» που σημαίνει μισθός και το ρήμα «**sale**» (πουλάω).

Πηγή: <http://molwave.chem.auth.gr/fabchem/?q=node/223>

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Ο Στέλιος Πίτσας του Θεόδωρου και η Μαρία Τζανή του Ευστρατίου παντρεύτηκαν στον Μεσότοπο.
- Ο Ελευθέριος Τριγώνης του Χρήστου και η Αδαμαντία Χλαχλά παντρεύτηκαν στη Μυτιλήνη.
- Η Αμαλία Σκομβούλη του Ευθυμίου και ο Παναγιώτης Στεφάνου του Εμμανουήλ παντρεύτηκαν στον Μεσότοπο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Βασιλική Κων. Χριστοδούλου και ο Βασίλης Χλωρός απέκτησαν αγοράκι στην Αθήνα.
- Ο Ελευθέριος Τριγώνης του Χρήστου και η Αδαμαντία Χλαχλά απέκτησαν κοριτσάκι στην Μυτιλήνη.
- Η Φωτεινή Κοντού και ο Παναγιώτης Γεωργακόπουλος απέκτησαν κοριτσάκι στη Χίο.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Μυρσίνη Βασιλά και ο Χρήστος Ψύλλης βάπτισαν το αγοράκι τους στον Μεσότοπο και το ονόμασαν Βασίλη.
- Ο Θεόδωρος Κωνσταντιδέλης και η Ταξούλα Παπαπορφυρίου βάπτισαν το αγοράκι τους στη Μονή Πυθαρίου και το ονόμασαν Ιωάννη.
- Ο Δημήτρης και η Έλσα Αποσπόρη βάπτισαν

το αγοράκι τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Φώτιο.

- Ο Μιλτιάδης Σκενδέρης και η Χρύσα Βλαΐδη βάπτισαν το αγοράκι τους στη Λάρισα και το ονόμασαν Νικόλαο.
- Η Μαρία Κωνσταντιδέλλη και ο Γιώργος Βασιλάς βάπτισαν το κοριτσάκι τους στον Μεσότοπο και το ονόμασαν Βασιλική.
- Η Σταυρούλα και ο Δημήτρης Βαλελής βάπτισαν το αγοράκι τους στον Μεσότοπο και το ονόμασαν Μιχάλη.
- Η Αγγελική Καρκάνη (το γένος Μυρσίνης Στ. Κοντού) και ο Αντώνης Ιππιώτης βάπτισαν το αγοράκι τους στο Πόρτο Ράφτη και το ονόμασαν Γεώργιο.
- Ο Μιχάλης Γληνέλης και η Στέλλα Πιπίνη του Ιωάννη βάπτισαν το αγοράκι τους στον Μεσότοπο και το ονόμασαν Γεώργιο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Η Στυλιανή Ευστρατίου Μιχαηλίδη πέθανε στην Αθήνα.

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»

- Η Ευπραξία Σωτηρέλλη στη μνήμη του συζύγου της Αριστείδη και του εγγονού της Αριστείδη Βουρνάζου 50€.
- Η Ευπραξία Σωτηρέλλη στη μνήμη των αδελφών της Βαγγέλη, Κώστα και Ιγνατίου Κελαϊδίτη 50€.
- Ο Δημήτρης Καταχανάς του Νικολάου για τις δραστηριότητες του Συλλόγου 10 €.
- Η Δήμητρα Γραβάνη-Βουρνάζου στη μνήμη του θείου της Φίλιππα Γουγή 50€.
- Η Μαρία Σπανού-Βουρνάζου στη μνήμη του θείου της Φίλιππα Γουγή 20€.
- Ο Ευθύμιος Βουρνάζος του Χρήστου στη μνήμη του κουνιάδου του Φίλιππα Γουγή 50€.
- Η Βασιλική Μουτσάτσου για τις δραστηριότητες του Συλλόγου 20€.
- Ο Σωτήρης Καρδαράς του Γαβριήλ για τις δραστηριότητες του Συλλόγου 50€.
- Ο Γιάννης Σκαρβέλλης του Δημητρίου και τα παιδιά του Δημήτρης και Ελίνα στη μνήμη της συζύγου και μητέρας τους με τη συμπλήρωση ενός έτους από το θάνατό της προσέφεραν τα παρακάτω ποσά:
300€ υπέρ του Συλλόγου «Αναγέννηση»
300€ υπέρ του Συλλόγου «Μεσότοπος»
300€ υπέρ του Λαογραφικού Μουσείου Μεσοτόπου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- Κόνσουλας Ευστράτιος 150€.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΙΑΤΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

- Ο Γιώργος Δουδουνής (Ψύλλης), προσέφερε πέντε κιλά ρακή παραγωγής του.
- Ο Φώτης Αποσπόρης προσέφερε πέντε κιλά κρασί παραγωγής του.

Ευχαριστούμε όλους για τις προσφορές και ζητάμε συγγνώμη αν λησμονήσαμε κάποια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Τα παιδιά και τα εγγόνια της Μαгдаληνής Βουγιούκα ευχαριστούν τον Σύλλογο για τις 3 φιάλες αίματος που έδωσε για το χειρουργείο της μητέρας τους και γιαγιάς τους.
- Ευχαριστώ τον Σύλλογο Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση» και την τράπεζα αίματος για τις 2 φιάλες αίματος που δώρισαν για το θέμα υγείας που αντιμετώπισα.
Αλέξανδρος Χριστοδούλου

Στον αγαπημένο μου κουνιάδο Φίλιππα Γουγή

Αγαπητός κι αγωνιστής
στην οικογένειά του
Αγάπαγε και λιάτρευε
γυναίκα, εγγόνια και τα παιδιά του.

Στην ποταμιά σαν πήγαινε
χαιρόταν η καρδιά του
με τα περιβολάκια του
κι όλα τα καλά του.

Κι αν στεναχώριες πέρναγε
κι ό,τι τον απασχολούσε
μέσα του τα έκρυβε
και δεν τα μαρτυρούσε.

Στον σύλλογο ακούραστος
και πάντα απ' τους πρώτους
αγωνιστής καλόκαρδος
με όλους τους ανθρώπους.

Τα λόγια του ήταν δίκαια
και πάντα μετρημένα,
δεν έβλαψε κανένα.

Το πρόσωπό του έδειχνε
πάντα ευτυχισμένο
και τώρα όπου βρίσκεται
να είναι αναπαυμένος!

Ευθύμιος Βουρνάζος

Έχεις μήνυμα...

Είπα να γράψω μουσική μα μπερδεύα
τις νότες,

Ο ήχος φάλτσος κι οι στίχοι δίχως
νόημα...

Προσπάθησα ξανά και ξανά, μα το
τραγούδι έλειπε.

Και τότε ήρθες εσύ και οι νότες
μπήκαν στη σειρά,

Ο ήχος γλύκανε κι οι στίχοι πήραν
νόημα.

Το τραγούδι ακούστηκε όμορφο,
τρυφερό, γεμάτο λες από αρώματα
ψυχής...

Έπρεπε να σε περιμένω πριν αρχίσω...

Σκορπιός

ΜΝΗΜΗ

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΧΑΡ. ΚΕΛΑΪΔΙΤΗ (1932-2022)

Μας «άφησε χρόνους» ο μπαρμπα-Ιγνατίος Κελαϊδίτης. Γόνος της μεγάλης φιλίας του Χαράλαμπου Κελαϊδίτη, περιβολάρη του Ποδαρά και της Αθηνάς Μιχαηλίδου. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στον Μεσότοπο. Ξενιτεύτηκε από μικρός και ρίζωσε στο Μενίδι, όπου παντρεύτηκε και συνέχισε την οικογενειακή παράδοση ως αγρότης-περιβολάρης. Πουλούσε την παραγωγή του στη λαϊκή στη Λιοσίων, όπου ξεχώριζε κι ήταν χαρακτηριστική μορφή! Ήταν μέλος του Συλλόγου μας κι ερχόταν με συνέπεια στους χορούς-γλέντια, που κάναμε στην αίθουσά μας την τελευταία δεκαετία.

Ο μπαρμπα-Ιγνατίος τραγουδά στην αίθουσα του Συλλόγου στο ψαρογλένα του 2017

Μιας κι ο Σύλλογος του παραστάθηκε, χορηγώντας φιάλες αίματος σε θέμα υγείας που αντιμετώπισε με επιτυχία πριν δεκατρία χρόνια, ήθελε να ανταποδώσει το καλό! Κάθε φορά ήθελε να κεράσει το κρασί και πόθος του ήταν να μας πει και δύο τρία τραγουδάκια με τη συνοδεία της ορχήστρας μας. Εγώ συνήθως είχα αναλάβει τον ρόλο να μεταφέρω την επιθυμία του στον μάεστρο μας, τον Φίλιππα Ρέμμα, και με τη βοήθεια και του Χρήστου Καραστεφανή, που συνόδευε στο τραγούδι, η επιχείρηση στεφόταν με επιτυχία και ο μπαρμπα-Ιγνατίος γύριζε στο τραπέζι της παρέας του ευτυχής! Το πιο αγαπημένο του άσμα ήταν «Το βουνό»! Πριν έξι χρόνια έπληξε και χάρισε στον Σύλλογό μας καμιά εικοσαριά καλαθοπάναρα! Ζούσε στο Μενίδι, όπου και αναπαύεται. Συλλυπητήρια στους οικείους του.
Καλό ταξίδι μπαρμπα-Ιγνατίη...

Φώτης Βασιλόγλου

Όσοι επιθυμείτε να στείλετε κοινωνικά, ευχαριστήρια, αγγελίες κ.λπ., απευθυνθείτε στην Ελευθερία Κωσταντή - 6972086696 - ekostadi@gmail.com

Σκαλίζοντας τα χώματα για να βρεις ρίζες Μεσοτοπίτες...
Από τον Προκόπη Χαϊδεμένο στον Γεώργιο και στον Σωκράτη Προκοπίου

Πριν από είκοσι περίπου χρόνια, ο μακαρίτης μπαρμπα-Πάνος Κοντέλλης μου εμπιστεύτηκε μέρος του αρχείου του -από τη μεγάλη προσπάθεια συλλογής υλικού για την έκδοση του «Βιβλίου του Χωριού¹». Στο αρχείο αυτό υπάρχει πρωτογενές υλικό, που του έστειλε ο μακαρίτης φιλόλογος καθηγητής Νικόλαος Αρτ. Κελέσος.

Τον καιρό εκείνο το ξεφύλλισα κι εντόπισα φωτοτυπημένες σελίδες από το βιβλίο του Νίκου Καραρά: «**Ο ΜΠΟΥΡΝΟΒΑΣ - Ιστορικά-Αναμνήσεις**» έκδοση 1955. Ξεφύλλιζοντας τις σελίδες για να δω τι «μεσοτοπίτικο» άραγε ενδιαφέρον έκρυβαν, διαβάζω μια «περιδιάβαση» στον Μπουρνόβα, το όμορφο προάστιο της Σμύρνης...

{...Η αριστερή διακλάδωση του δρόμου λεγότανε «του Βρούχα το σοκάκι».

Ο Κωστής Βρούχας και η γυναίκα του Στέλλα ήταν παλιοί κάτοικοι αυτού του δρόμου... Στον δρόμο αυτό ήταν και το παλιό σπίτι του Ανδρέα Προκοπίου, ολόθερμη φωλιά από την οποία ξεπήδησαν νεοσοοί και αναπτύχθηκαν καμάρια όχι μονάχα του Μπουρνόβα και της Σμύρνης, μα και της Ελλάδος ολόκληρης, τα παιδιά του ο Γιώργος, ο μεγάλος μας ζωγράφος, ο Αγγελής, σπάνιος καλλιτέχνης οικοδομικών διακοσμήσεων, ο Σωκράτης, ποιητής και συγγραφέας και ο Αντώνης, ο ασύγκριτος κιθαριστής. Και ενώ ο καθένας απ' αυτούς ακολούθησε τον δικό του επαγγελματικό κλάδο, όλοι μαζί απέτελεσαν ένα σύνολο με την ίδια καλλιτεχνική ψυχή και την ίδια αισθητική παρόρμηση. (...) Ο πρώτος της οικογένειας Προκοπίου που κατοίκησε στον Μπουρνόβα ήταν ο παππούς των σημερινών και ονομαζόταν Προκόπιος Χαϊδεμενέλλης. Είχε έρθει νέος και παντρεμένος από τον Μεσότοπο της Μυτιλήνης και απέκτησε στον Μπουρνόβα τέσσερα αγόρια: τον Ανδρέα, τον Μιχάλη, τον Γιώργη και τον Χρήστο, που όλοι άφησαν το πατρικό τους επώνυμο και ονομάστηκαν Προκοπίου (παιδιά του Προκόπη) και τρία κορίτσια: την Κοραλία, την Ελένη και την Κόκκα}.

Μαζί με τις παραπάνω φωτοτυπημένες σελίδες ήταν επισυναπτόμενες -συνδεδεμένες με συνδετήρα- τέσσερις σελίδες από το περιοδικό «**ΓΥΝΑΙΚΑ**²». Οι σελίδες ήταν αφιερωμένες στον Γιώργο Προκοπίου (1876-1940), τον ζωγράφο «του Πολέμου και της Γυναίκας» με την υπογραφή της δημοσιογράφου Μάρως Κυριακού-Παπαδημητρίου. (Στο βιογραφικό αναφέρεται ότι ο πατέρας κι ο παππούς του ήταν διακοσμητές κυρίων και η ρίζα τους κρατούσε από τη Μυτιλήνη).

Αυτά πριν από είκοσι περίπου χρόνια! Τότε εντόπισα αυτόν τον «ερευνητικό θησαυρό», τον αξιολόγησα, αλλήν η καθημερινότητα είχε τους δικούς της ρυθμούς!

Φέτος, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης εκατό χρόνων από την τραγική Έξοδο του Ελληνισμού από τη Μικρά Ασία, και μιας κι είχα, ως φρεσκοσυνταξιούχος, περίσσιο ελεύθερο χρόνο, ξαναδιάβασα το αρχείο και βάηθηκα να κάνω ό,τι μπορώ για να το αξιοποιήσω! Σήμερα, το διαδίκτυο μπορεί να κάνει τα θαύματά του! Στο ψάξιμο βρήκα κι άλλα στοιχεία για τον μεγάλο ζωγράφο, ο οποίος κλήθηκε και ως οπερατέρ να κινηματογραφήσει και ζωγραφίσει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του Μικρασιατικού Μετώπου και το 1940 -αν και ηλικιωμένος- ζήτησε να μεταβεί στα βουνά της Ηπείρου για την απεικόνιση των μαχών, δημιουργώντας σκίτσα από το Μέτωπο, όπου δεν άντεξε και πέθανε από συγκοπή στις 20 Δεκεμβρίου του 1940!

Βρήκα κι ένα βιβλίο, που εκδόθηκε το 2010, αφιερωμένο σ' αυτόν από τα εγγόνια του! «**ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ - Ζωγραφίζοντας τον Πόλεμο και την Ειρήνη**» Εκδόσεις ΝΗΡΕΑΣ, Αθήνα, 2010. Αμέσως πήγα και το αγόρασα. Εξαιρετική δουλειά! Το διάβασα και το ευχαριστήθηκα! Μεταφέρω αποσπάσματα από τον κατατοπιστικό του πρόλογο...

«Στις 20 Δεκεμβρίου 2010 συμπληρώνονται εβδομήντα χρόνια από τον θάνατο του ζωγράφου Γιώργου Προκοπίου. Για να τιμήσει τη μνήμη του, η οικογένειά του αποφάσισε την έκδοση ενός αναμνηστικού τόμου, που να περιλαμβάνει εκτός από τα τεχνοκριτικά κείμενα, τις αυτοβιογραφικές του σημειώσεις, γράμματα και φωτογραφίες από τα μέτωπα των πολέμων και επίσημα έγγραφα για τις δραστηριότητές του, τα σημαντικότερα έργα του -μοθύβια, κάρβουνα, ελαιογραφίες- που εικονίζουν τα θέματα που αγάπησε και μελέτησε: την προσωπογραφία, τις νεκρές φύσεις, τα γυμνά, τις αγροτικές και τις πολεμικές συνθέσεις. Τα έργα που παρουσιάζονται στην έκδοση αυτή δίνουν μια ιδέα της καλλιτεχνικής του δημιουργίας στα σαράντα χρόνια της ώριμης ζωής του από τα 1900 ως τα 1940». [...]

«Η καλλιτεχνική, όμως, δραστηριότητα του Γ. Προκοπίου δεν περιορίστηκε στη ζωγραφική. Επεκτάθηκε και στο πεδίο του κινηματογράφου και της φωτογραφίας. Ήταν από τους πρώτους οπερατέρ του πολέμου που, με τη σκηνοθετική όραση ενός ζωγράφου, κινηματογράφησε στα 14.000 μέτρα ταινίας την πολεμική και πολιτική

ιστορία του ελληνισμού από τα 1919 ως τα 1926 και, κυρίως, τη μικρασιατική εκστρατεία και καταστροφή». [...]

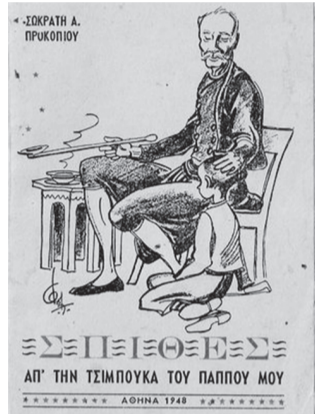
«Η συμμετοχή του Γ. Προκοπίου στα εθνικά γεγονότα της εποχής του και τελικά η θυσία της ίδιας του της ζωής στον πόλεμο της Αλβανίας αναγνωρίστηκε τιμητικά από τις ελληνικές κυβερνήσεις πριν και μετά τον θάνατό του. Τώρα, με την αναμνηστική αυτή έκδοση, το κοινό θα έχει την ευκαιρία να ξαναθυμηθεί και να εκτιμήσει τις πλάστικές αρετές της καθαρής ζωγραφικής του, σύμφωνα με τα αισθητικά κριτήρια της εποχής μας».

(Γιώργος Αγγ. Προκοπίου-Κλαίρη Προκοπίου)

Σε ένα άλλο επίκαιρο βιβλίο-δοκίμιο: «**Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ**» της αγαπητής συναδέλφου-δασκάλας κ. Ειρήνης Κασιόπη-Σπιριδάκη (έκδοση ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. Νέα Ιωνία, 2019), βρήκα στοιχεία για τον νεότερο αδερφό του Γεώργιου Προκοπίου, τον Σωκράτη Προκοπίου (1883-1957) συγγραφέα, που στα βιβλία του είναι έκδηλη η νοσταλγία για την ιδιαίτερη πατρίδα του.

Έψαξα στο διαδίκτυο και εντόπισα τα έργα του: «Σαν ψέματα και σαν αλήθεια» (1928) και «Σπίθες απ' την τσιμπούκα του παππού μου» (1948).

Τα βρήκα σε ένα παλαιοβιβλιοπωλείο κοντά στην αρχαία αγορά. Στις σελίδες του από πρώτο χέρι εικόνες κι αναμνήσεις μιας άλλης εποχής. Στο εξώφυλλο του βιβλίου «Σπίθες απ' την τσιμπούκα του παππού μου» δεσπόζει ένα ανάλογο σκίτσο με τον εγγονό-συγγραφέα και τον παππού με το μεγάλο μουστάκι και την τσιμπούκα! Να είναι ο εικονιζόμενος παππούς ο Μεσοτοπίτης Προκόπης Χαϊδεμένος-γενάρχης της ονομαστής αυτής οικογένειας των Προκοπίου; Πολύ πιθανόν.

Το όνομα του Προκόπη Χαϊδεμένου αναφέρεται από τον Πάνο Κοντέλλη «...ο κόσμος ο μικρός³...» αλλήν και στο τρίτο βιβλίο μου «Το τραγούδι της Φτερωτής στην κοιλάδα με τους νερόμυλους⁴», όπου χρησιμοποίησα στοιχεία που περιείχονταν στο «Βιβλίο του Χωριού» και αναφέρονταν στους Νερόμυλους της Μαθλιόντας. Διαβάζουμε, λοιπόν...

{Απ' τον Ροθωναίο... στην ηρωίδα Λέλα Καραγιάννη}

Μετά το γεγονός του «φονικού⁵» στον μύλο του, ο Μεσοτοπίτης μυλωνάς Γιάννης Ροθωναίος αναγκάστηκε εκ των πραγμάτων να φύγει απ' το χωριό, περπάτησε με την αδερφή του ως τη Βατούσα κι από 'κει βρέθηκε στη Θερμή, όπου την πάντρεψε κι έφτασε στη Σμύρνη. Εκεί, για να μην εντοπισθεί, άλλαξε το επίθετό του, το έκανε Καραγιάννης, κι ασχολήθηκε με το εμπόριο σιτηρών. Τη δουλειά την ήξερε. Στο Μπουτζά της Σμύρνης βρήκε τον χωριανό μας Προκόπη Χαϊδεμένο και δούλεψε ένα διάστημα μαζί του. Παντρεύτηκε και έκανε οικογένεια⁶.

Να μια ακόμα γραπτή μαρτυρία στην οποία αναφέρεται ο ξενιτεμένος στη Σμύρνη, Μεσοτοπίτης Προκόπης Χαϊδεμένος, το όνομα του οποίου δεν είχε «αξιολογηθεί» ούτε από τον Πάνο Κοντέλλη, ούτε από μένα, πριν δύο τρία χρόνια! Βέβαια, το βιβλίο του Ιωάννη Καραρά μιλάει για Προκόπη Χαϊδεμενέλλη, αλλήν είναι φανερό ότι Προκόπης Χαϊδεμενέλλης και Προκόπης Χαϊδεμένος είναι το ίδιο πρόσωπο⁷.

Είναι γλυκιά η έρευνα και μπορεί με αγάπη, επιμονή, και τη βοήθεια της τεχνολογίας να κάνεις «το σποράκι» να φυτρώσει και να βγάλει καρπούς!

Κι έτσι από τον πρώτο παππού Προκόπη Χαϊδεμενέλλη-Χαϊδεμένο από τον Μεσότοπο, που βρέθηκε στη Μικρά Ασία και στον Μπουρνόβα γύρω στα 1820-1830 (;) έχουμε κάπου εδώ στην Αθήνα ή όπου Γης τους επιγόνους του τουλάχιστον τέσσερις, πέντε κι έξι γενιές μετά!

¹ Πάνου Κοντέλλη «...ο κόσμος ο μικρός... Μεσότοπος Λέσβου, Ιστορικά-Λαογραφικά», Έκδοση του Συλλόγου Μεσοτοπιτών Λέσβου «Αναγέννηση», δίτομο, Αθήνα 1985 & 1989.

² Δεκαπενθήμερο περιοδικό αρ. τεύχους 430, 27 Ιουλίου-9 Αυγούστου 1966.

³ «...ο κόσμος ο μικρός...» αφήγηση Ιγνάτιου Χρ. Βουρνάζου, α' τόμος, σελ.103.

⁴ Φώτη Βασιλογιάννη, «Το τραγούδι της Φτερωτής στην κοιλάδα με τους νερόμυλους, Μαθλιόντα Μεσοτόπου Λέσβου» Αθήνα, 2020, σελ. 99-100.

⁵ Ο δάσκαλος Χρήστος Βουρνάζος χρονολογεί το γεγονός το 1819, Πάνου Κοντέλλη «...ο κόσμος ο μικρός...» α' τόμος σελ.105.

⁶ Γιος του Γιάννη Ροθωναίου-Καραγιάννη ήταν ο Γεώργιος Καραγιάννης και γιος του Γεωργίου ο Νικόλαος-σύζυγος της ηρωίδας Λέλλας Καραγιάννη, που την εκτέλεσαν οι Γερμανοί τον Σεπτέμβριο του 1944.

⁷ Ο μοναδικός Μεσοτοπίτης, που γνωρίζουμε, με το ίδιο επίθετο, που ίσως ήταν συγγενής του αναφερόμενου, ο Ιγνάτιος Αντ. Χαϊδεμένος, βιοηιτζής στη Σμύρνη και στον Μεσότοπο (1873-1960) από παλαιότερους χωριανούς αναφέρεται ως «Χαδιμινέλλης», κατά τον παραδοσιακό τρόπο εκφοράς των επιθέτων ή παρώνυμων-κατατοπιστικών ψεγαδιών στο χωριό (π.χ. Παπαδέλλης, Σμιουινέλλης, Κωνσταντιδέλλης, Φιλιπιδέλλης, Ιωσηφέλλης), που σήμαινε απόγονος του γεννήτορα-πατέρα, την περίοδο 1850-1900, περίπου, τότε που διαμορφώθηκαν τα επίσημα-σημερινά επώνυμα.